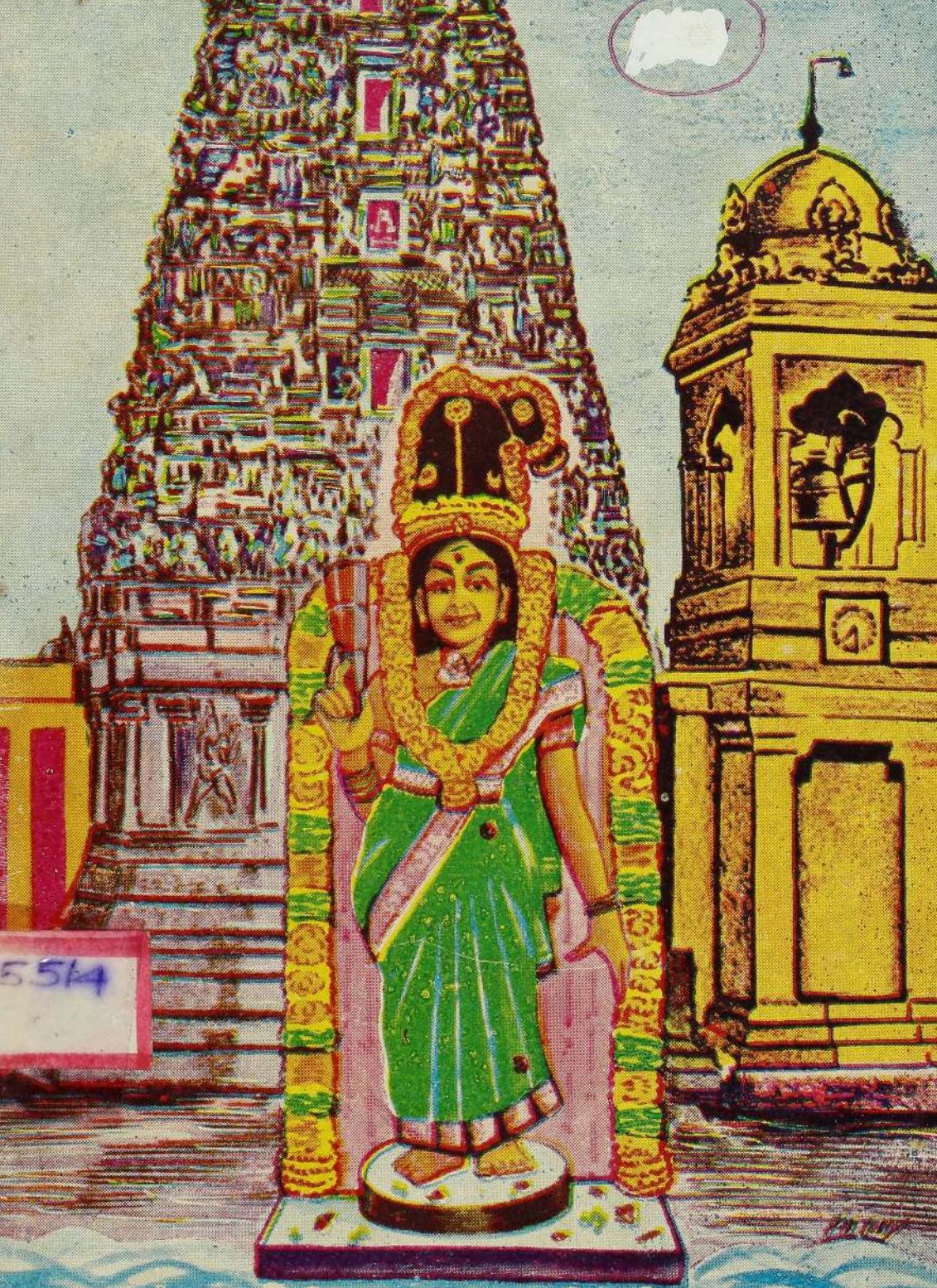
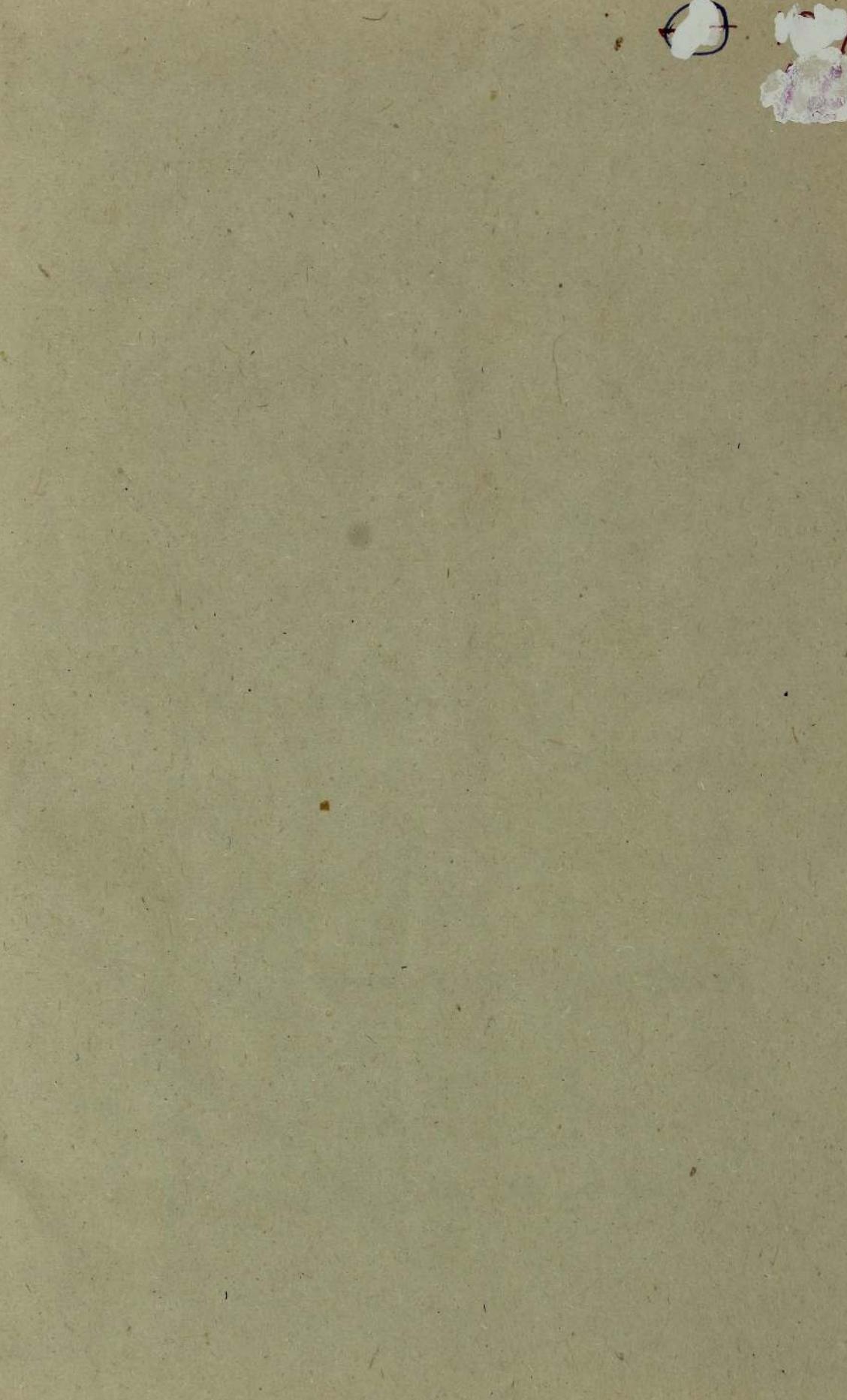

திருக்கேதிச்சாத்துக்
கெளாரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்

சி.ஏ.சுதாசிவம்பிள்ளை

சிவமயம்

திருக்கேதீச்சாத்துக் கௌரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்

சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள்
இயற்றியது.

வெளியீடு :

“பழைய மாணவர் குழு” புங்குடிதீவு.

பதிப்பகம் :

யாழ். விவேகானந்தா அச்சகம்

முதற்பதிப்பு : 1976

உரிமை ஆசிரியருக்கே
விலை ரூபா 5-00

Published by
Vidwan S. Arumugam
On behalf of
The Old Students of
Perasiriyar S.E. Sathasivam Pillai.
Pungudutivu.

அச்சுப்பதிப்பு : யாழ். விவேகானந்தா அச்சகம்

863
294-5514
காஞ்சி

வ
சிவமயம்

அணி ந்துரை

வெண்பா

தொண்டர் தொழுதேத்தத் தூய அருள்பொழியும்
அண்டர் புகழ்களை அம்மைபால் — மன்னுமன்றைப்
பிள்ளைத் தமிழ்செய்த பெம்மான் சதாசிவ
வள்ளல்சீர் வாழ்க வளர்ந்து.

“ முவுக மும்புகழு மாதோட்ட தலமகிமை
மொழிவதரி தென்றுகுதன்
முதனூலின் மும்முறை முழங்கினுன் ”

(முதனூல் தக்ணினகலாச மான்மியம்)

“ அமலர்கே தீச்சரந் திருநூனசம்பந்த
ராஞ்சர் திருவாய்மலர்ந்
தருள்செய்தே வாரம் பெறுந்தலம் தாகலி
நதற்குநிக ரார்சொலவலார் ”

(ஈழமண்டல சதகம், ஆசிரியர் ம.க.வே. இயற்றியது.)

திருக்கேதீச்சர தல விசேஷத்தால், இந்நூற்றுண்டில்,
கிடைத்தற்காரிய இருபெரும் புதையல்கள் — மரபு பிறழாத
வைகள் — நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன.

ஓன்று திருக்கேதீச்சர புராணம். மற்றையது கௌரி
நாயகியின்ளைத்தமிழ். இரண்டும் ஆலய சந்நிதானத்தில் பாரா
யனாம் பண்ணத்தக்க புனிதம் வாய்ந்தவைகள்.

புராணமகிமை பற்றி அதன் முகவுரையிற் காணலாம்.
புராண ஆசிரியரும், பிள்ளைத்தமிழ் ஆசிரியரும் அறிவுத்தூய்
மையாலும், ஒழுக்க சீலங்களாலும் பிரசித்தமானவர்களாயிரும் தம்மை வெளிக்காட்டாதவர்கள். அதனால் அவர்களின்
களித்துவ சாமர்த்தியம் குடத்துள் விளக்காய் இருந்தது.

பிள்ளைத்தமிழ் ஆசிரியரின் கவித்துவம் தாதுப்பிரபந்த மொன்றினால் சற்றே வெளிப்பட்டிருந்தாலும், முழுமையான ஆற்றல் பிள்ளைத்தமிழிலே தான் தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

பிள்ளைத்தமிழின் சிகரமான மீண்டுமியம்மை பிள்ளைத் தமிழின் அடிச்சுவட்டைக் காட்டி இதற்கு நல்லதோரு விமரிசனம் காணலாம்.

நாவலர் பெருமான் மனங்குளிரும்படி, காரைநகர், அரு ஞைலப்பெருந்தகை ஈன்ற சைவாசிரியருள் தலைமைப் புதல் வர் நம் பிள்ளைத்தமிழ் ஆசிரியர். சக ஆசிரியரெல்லாம் தம் ஆசிரியரென்று மதித்தலால், அவர் பேராசிரியர்.

பேராசிரியர் சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள், கௌரி அம்மைபால் ஊற்றெடுத்த அன்பைக் குழைத்துப் பிள்ளைத் தமிழ் செய்து, அதனை நமக்கெல்லாம் வாரிவழங்கி வள் என்மை செய்திருக்கின்றார்கள்.

அவர்களின் வள்ளன்மைச் சிறப்பு வளர்ந்து வாழ்வதாக.

பிள்ளை அவர்களின் கண்காணி, பிள்ளைத்தமிழ் அச்சு வாகனமேறி, தேவி சந்நிதியில் அரங்கேறுவதும் நிகழ்வது கிடைத்தற்கரியதோரு பேறு.

பிள்ளை அவர்களின் தவப்பேறு இருந்தவாறு !

கலாசாலை வீதி,

திருநெல்வேலி,

23-3-76.

சி. கணபதிப்பிள்ளை

சிவமயம்

பதிப்புறை

இலங்கையில் வாழ்கின்ற இந்து மக்களின் உயிரணை திருத்தலம் திருக்கேதிச்சரம். பல்லாண்டுகாலமாக மறைந்து கிடந்த இத்தலத்தினை மீண்டும் வெளிப்படுத்த வல்லவர் எவரோ என்று ஏங்கியிரங்கி அழுது மறைந்தவர் நாவலர் பெருமான். நாவலர்பெருமானின் கனவு நனவாகினிட்டது. “கேடில்லாத கேதிச்சரம்”, “தொண்டர் நாடொறுந் துதி செய அருள் செய் கேதிச்சரம்” ஆகினிட்டது.

இத்திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கேதிச்சரநாதர் மீது பத்தி மிகுந்துகிளைவிடு தூது பாடிப் போற்றியவர் புங் குடுதைவத் தாயகமாகக்கொண்ட பேராசிரியர் சி. இ. சதாசிவம் பிள்ளை அவர்கள். இவரை இளையப்பா உபாத்தியாயர் என்றே எல்லோரும் இனிதாக அழைப்பார். இவர் எங்கள் குருதேவர்; ஆசிரியர் குல தீபம்; எம் கண்கண்ட தெய்வம்.

பேராசிரியர் பழுத்த மனத்திருத்தொண்டர்; பத்தி நெறி கைவந்த பண்பு மிகுசெல்வர்; சிறந்த க வி ஞர். இவர் பழுந்தமிழ் நூல்களில் பரந்த அறிவு படைத்தவர்; தோத் திர நூல்களிலும் சாத்திர நூல்களிலும் ஈடுபாடு மிகவுமுடைய வர். கௌரிநாயகி மீது கொண்ட கரைகடந்த பத்தியினுலே திருக்கேதிச்சரத்துக் கௌரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தம் ஒன்றும் பாடி முடித்துள்ளார். இவருடைய மாணவருட் சிலரும்; நண்பர்களும், அன்பர்களும் நூலைப் படித்துச் சுவைத்தனரா யினும் அதனை அச்சேற்றும் வாய்ப்பு எளிதிற் கிட்டவில்லை, இவ்வாண்டில் எல்லாம் வல்ல இறைவியின் திருவருளால். நூலும் அச்சாகி விட்டது. குருதேவரின் பழைய மாணவர்களும், நண்பர்களும் பொருளுதலி புரிந்தமையினால் நூல் பொலிவு டன் வெளிவருகிறது.

இந்நூல் வெளிவருதற்குப் பொருளுதலிபுரிந்த பேரன் பர்களுக்கு முதலில் யான் உளங்கலந்த நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அடுத்து நூலுக்கு

அனிந்துரை வழங்கிய செந்தமிழ் முனிவர் பண்டிதமனி, சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், நூலினை நன்கு சுவைத்து மதித்து முகவுரை வழங்கிய இலங்கைப் பல்கலைக் கழக யாழ்ப் பாண வளாகத் தலைவர் அறிஞர், உயர்திரு. க. கைலாசபதி M. A. M. Lit-Phd. அவர்களுக்கும் பேராசிரியரின் வாழ்வும் வளமும் குறித்துக் கட்டுரை வழங்கிய பண்டிதர் மு. ஆறுமுக ஞர் அவர்களுக்கும் நூலுள்நுழைந்து சுவைத்து ஆராய்ச்சி யுரை வழங்கிய அன்பர் வித்துவான் பொன். அ. கனகசபை அவர்களுக்கும் எம் உளங்களிந்த நன்றியும் வணக்கமும் உரியவாக.

இந்நூலினை அச்சிடுங்கால் திருப்பாடல்களை எழுத தெழுத்தாகவும், சொல்சொல்லாகவும், சீர்சீராகவும் படித்துப் படித்துச் சுவைக்கும் பேறு தமிழேனுக்குக் கிடைத்தது. கௌரிநாயகியின் புகழ் விரிக்கும் இந்நூலினைப் படித்த வண்ணமே இருக்கின்றேன். நூலாசிரியராகிய பேராசிரியர்மீது யான் கொண்டுள்ள அன்பின் பரிசு அது. நூல் முழுவதை யும் ஒருமுறையேனும் படித்துச் சுவைப்பவர், இந்நூலினை அபிராமி அந்தாதி போல் ஆராதனை நூலாக அமைத்துக் கொள்வர் என்பது என் பணிவான கருத்து. இலக்கியச் சுவை கருதிப் படிப்போருக்கும் இந்நூல் நல்விருந்து அளிக்கும் என்பதில் எட்டுண்ணும் ஜயமில்லை.

இந்நூல் சிறப்புடன் வெளிவர உறுதுணையாக விளங்கிய நண்பர் வித்துவான் பொன். அ. கனகசபை அவர்களுக்கும், பேரன்பர் க. சிவராமலிங்கம் B. A. அவர்களுக்கும், நூலினை விரைவில் அச்சிடு உதவிய யாழ். விவேகானந்த அச்சக அதிபர், துணையதிபர், இலிகிதர், தொழில்புரி நிபுணர்வைன வருக்கும் எம்மனமார்ந்த நன்றி.

பத்திச் சுவை கனிந்த இத்தெய்வீக நூலினை அச்சேற்றும் வாய்ப்பு, எனக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறு. அவ்வாய்ப் பினையன்புடனளித்த குருதேவர் பேராசிரியர் உயர்திரு. சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளையவர்களின் பொன்னர் திருவடிகளுக்கு என் வணக்கம் என்றும் உரித்து.

“ தமிழகம் ”

புங்குடுதீவு-12

5-3-76

சி. ஆறுமுகம்

“ பதிப்பாசிரியர் ”

(பழைய மாணவர் குழு)

முகவுரை

தமிழிலே தொண்ணாற்றுறு வகைப் பிரபந்தங்கள் உண்டென்பர். பிரபந்த இலக்கணம் வகுக்கப்பட்ட பின் எழுந்த சில வகைகளும் வழங்கி வந்துள்ளன. இப்பிரபந்தங்கள் அனைத்தும் “தமிழ்கூறு நல்லுலகத்திற்குப்” பொதுவானவையென்னும், பலகாலமாக ஈழதேசத்திற்செய்யுள் இயற்றி வந்த புலவோர்கள் ஏறத்தாழ நாற்பது வகைப் பிரபந்தங்களைப் பாடியிருக்கின்றனர். ஈழத்துத் தமிழியல் பற்றிய ஆர்வமும், ஆய்வும் வளர்ச்சியற்று வரும் இந்நாட்களில், ஈழத்துப் புலவர்கள் பாடியனவாக இது வரை அறியப்படாத பிரபந்த வகைகள் இனிமேல் தெரிய வரவுங்கடும்.

�றத்தாழ நாற்பது பிரபந்த வகைகள் ஈழத்தவராற் பாடப்பெற்றிருப்பினும் அவற்றுள்ளும் சிலவே பெரிதும் சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டன; அந்தாதி, ஊஞ்சல், கீர்த்தனை, குறவஞ்சி, கோவை, தூது, பள்ளு, புராணம், மான்மியம், விருத்தம், வெண்பா என்பன நந்தேசத்துப் புலவர்கள் நாவில் நன்கு பயின்றவை. ஊஞ்சல், பள்ளு, புராணம் முதலியவற்றிலே ஈழத்து இயற்கைச்சூழல் குறிப் பிடத்தக்க பாங்கில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இயற்கை வருணனை, மக்கள் வாழ்க்கை முறை, ஒழுகலாறு முதலியவற்றை நுணுக்கமாய்ச் சித்திரிப்பதற்குச் சிற்சில இலக்கிய வடிவங்களின் உருவமைப்பு வாய்ப்பாக உள்ளது.

�ழத்து எழுந்த பிரபந்தங்களுள், சமயத்தொடர் புடைய தலங்கள் பலவற்றின் பெருமையைப் பாடுவன வற்றிற்குத் தனியிடமுண்டு. தலபுராணங்கள் மட்டுமன்றிச் சிறிய உருவளவில் அமைந்த ஊஞ்சற் பாடல்கள் கூடத் தலங்களின் அருமை பெருமைகளைப் பேசுவதிற் சிறந்து விளங்குகின்றன. உண்மையில், பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டிலும் இற்றுநூற்றுண்டின் முதற்காலிலும் ஊஞ்சற் பாடலைக் கையாளாத ஈழத்துப் புலவரே இல்லை

யென்று கூறுதல் மிகையாகாது. இப்பிரபந்தங்களில் இடம் பெற்ற தலக்காட்சிகள், பிரதேச வருணைகள், ஊர் உணர்வுகள் முதலியவற்றினடியாகவே, காலப்போக்கில் தேசிய இலக்கிய மரபு ஒன்று இந்நாட்டிலே பரிணமித்துள்ளது என்று கூறலாம்.

திருகோணமலைக்கு அண்மையில் உள்ள கரைசை என்னும் தலத்தின் வரலாற்றையும் மகிமையையும் விவரிக்கும் திருக்கரைசைப் புராணம், காலிக் கதிரேசர் ஊஞ்சல், பாணந்துறைக் கந்தரந்தாதி, மாத்தணை முத்துமாரியம்மன் குறவஞ்சி, கதிரமணைக் கந்தவேள் பதிகமும், தேவபாணியும், முன்னைநாத சுவாமி நவதுதி முதலிய பிரபந்தங்களை அங்கொன்று இங்கொன்றுன் முறையில் நோக்குவோர்க்கும், நாட்டின் பற்பல பகுதிகளும், பதிகளும் நமது கவிஞர் களின் கவனத்துக்குட்பட்டமை தெளிவாகும். ஒருகாலத் தில் நம்மவர் புலம்பெயர்ந்து சென்று பெருந்தொகையினராய் வாழ்ந்த மலையா நாட்டிலுள்ள கோயில்கள்மீது சிலர் பிரபந்தங்கள் யாத்துள்ளனர். உதாரணமாக, குவாலாலம்பூர் சிவபெருமான் ஊஞ்சல், ஈப்போ தண்ணீர் மலை வடிவேலர் மும்மணிக்கோவை என்பனவற்றைக் காட்டலாம்.

ஈழத்துக்கே சிறப்பாகவுரிய சைவசமயத் தலங்கள் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவை இருப்பினும், சமயகுரவர்களாகிய சம்பந்தரும் சுந்தரரும் போற்றிப் பாடிய கோணேஸ் வரம், கேதீச்சரம் ஆகியன தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை. இவ்விரு தலங்கள் மீதும் கதிரமலைமீதும் பிற்காலத்து அன்பர்கள் பாடிய பனுவல்கள் அனந்தம். இந்நூலாசிரியரும் திருக்கேதீச்சர நாதர்மீது பாமாலை தொடுத்த பக்தர்களில் ஒருவர்- ஏலவே, திருக்கேதீச்சரநாதர் கிளைவிடு தூது என்னும் நூலைப் பாடியுள்ளார். அது சிவநேயச் செல்வர்களின் சிந்தையைக் கவர்ந்துள்ளது.

மரபுவழித் தமிழ்க்கவிடை வலிகுன்றி அருகிவரும் இக்காலத்திலே இலக்கிய இலக்கண மரபு பிறழாது இயற் றப்பட்ட பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தம் ஒன்று வெளியிடப் படுவதே விதந்துரைக்க வேண்டிய விசேட நிகழ்ச்சியாகும். கூர்ந்து பார்க்கின், சீரிய நூல்களை இயற்றுவோரது வாழ்க்கைமுறைக்கும், அவர்தம் நூல்களின் பண்புகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருத்தல் புலனாகும். கேள்விஞானமும் இறையுணர்வும் வாய்க்கப்பெற்று, மரபுவழிப் பிரபந்தங்களையாக்கும் புலவர்கள் ஆன்றவிந்தடங்கிய சான்றேராயுமிருத்தல் ஆங்காங்குக் காணக்கூடியவொன்றாகும். சன்னகம் குமாரசாமிப்புவர்மாணைக்கரான் சி. இ. சதாசிவம் பிள்ளையவர்கள், மதிப்புக்குரிய மரபொன்றின் வாரிசுகளில் ஒருவராய் நம்மிடையே வாழ்ந்து வருபவர். நூல்களை நுனித்துக் கற்றலும், கசடறக் கற்பித்தலுமே உயர் இலட்சியங்கள் எனக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்திருக்கும் பிள்ளையவர்கள், பல வழிகளிலும் நமதுமதிப்பிற்குரியவரே. அவரது வாழ்க்கையும் எழுத்தும் இசைப்பட இயங்கி வந்துள்ளன.

முன்னர் வெளிவந்த தூதுப் பிரபந்தத்திற் காணப்பட்ட சிற்சில அம்சங்கள் இந்நூலிலே விரிவுபெற்றுள்ளன. உதாரணமாக, தூது நூலிலே கேதீச்சரத்துக்குப் போகும் வழியிலே பாதையருகில் வீற்றிருக்கும் முறிகண்டிப்பிள்ளையாரை வணங்கி ஏருமாறு கிள்ளையைப் பணிக்கும் புலவரவர்கள், பிள்ளைத் தமிழிலே காப்புப் பருவத்தில் குழந்தையைக் காக்குமாறு முறிகண்டி விநாயகரை வேண்டுகின்றார். முறிகண்டி, பாலாவிக்கரை, கேதீச்சரம் இவற்றின் வருணைகள் நூலுக்கு அணி செய்கின்றன. பிற்காலத்து மரபுவழித் தமிழ்ச் செய்யுள் பலவற்றிற் காணப்படும் வரட்சி, சுவையற்ற சொல்லலங்காரம், உணர்ச்சியின்மை முதலிய குறைபாடுகளின்றி, பாடும் பொருளோடு ‘தான் கலந்து’ பாடும் தன்மை பிள்ளையவர்களிடத்துக் காணப்படுதல் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

புதுமைக் கவிதைகளாகக் கொள்ளப்படுவனவற்றின் சிறப்பியல்களில் ஒன்று, அவை முன்னேர் மொழி முறை களிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்றலாகும். அவ்வியல்பு தற் புதுமையின்பாற் படுவதாகும். மரபுவழித் தமிழ்க்கவிதையின் உயிர் நாடியே, அது பழந்தமிழ்ச் செய்யுட்களின் சான்றூக அமைந்திருத்தலாகும். சதாசிவம் பிள்ளையவர் களின் பிரபந்தத்திலே தேவார திருவாசகங்களின் சாயல் மட்டுமன்றிப் புராண நூல்கள், பிற்காலத்துப் பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் முதலியவற்றின் செல்வாக்கும் காணப் படுதல் குறிப்பிடத்தக்கதே. வருகைப் பருவத்திலும் அம் மானைப் பருவத்திலும் ஆசிரியரின் கவித்துவம் ஆற்றலுடன் செயற்படுவதைக் கண்டு களிக்கலாம்; சிலவிடங்களிலே குமர குருபர சவாமிகளது மீண்ட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழின் நினைவு வராமற் போகாது.

பழந்தமிழ்ப் பனுவல்களின் பாரம்பரியச் சுவையும், இராவணன், மண்டோதரி ஆகியோர் பற்றிய ஐதிகங்களும் தலங்களின் மண் வாசனையும் சேர்ந்து கலந்து கவிதைக்குக் கவின் செய்கின்றன. புலவரவர்களின் புலமைக்கும் பக்திக்கும் காட்டாக மினிரும் இந்நூல், இலக்கிய இரசிகர்களுக்கு இன் விருந்தாகவும் இலங்குகின்றது. ஈழத்துத் தமிழ்ப் பக்தியிலக்கியத்துக்கு இப்பிரபந்தம் பெருமைப் படத்தக்க பங்களிப்பாகும்.

யாழ்ப்பாண வளாகம்,

திருநெல்வேலி.

76-4-1

க. கைலாசபதி

திருச்சிற்றம்பலம்

நூன்முகம்

சழுமண்டலத்திலே தேவாரப்பாடல் பெற்ற சிவஸ்தலங்கள் இரண்டு. ஒன்று திருக்கேதிச்சரம். மற்றொன்று கோணமாலை என்னும் திரிகோணமலை.

திருக்கேதிச்சரத்திற்கு திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் ஆகிய இருவரது பதிகங்கள் உண்டு, மறைந்திருந்து மறுமலர்ச்சி பெற்றுவரும் திருக்கேதிஸ்வரத் துக்கு வழிபாட்டிற்கெனச் சென்றிருந்த சமயம் அங்குத் திருப்பணிச்சபைத் தலைவராய் இருந்த சிவமணி சேர். கந்தையாவைத்தியநாதன் அவர்கள் அடியேணிடம் இத்தலத்தைப் பற்றி ஏதாவது பாடும்படி பணித்தார்கள்.

நம் சமயாசாரியர் மேற்கொண்ட “பாடல் நெறி”யைப் பின்பற்றி நம் திருக்கோயில்களுக்குப் பல பிரபந்தங்கள் தோன்றல் வேண்டும் என்னும் கருத்துடையேனுதலாற் கிடைத்த ஆணையை மேற்கொண்டு எனது அறிவின் சிறுமையையும் பக்திப் பேறின்மையையும் நோக்காது திருவருள் துணைக்கொண்டு பாடமுற்பட்டேன்.

எம்பெருமான் மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடும் வழக்காறின் மையாலும், கெளரி அம்பிகையினிடம் சிறிது ஈடுபாடுடைமையாலும் “கெளரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்” எனத் திருவருள் கூட்ட இதனை எழுதி முடித்தேன்.

பண்டைய பிள்ளைத்தமிழ்கள் போலாகாது அருங் சொற்கள் கற்பனைகளின்றிக் காலத்திற்கேற்ப எளியநடையில் எழுத எண்ணினேன். எனது நோக்கம் எவ்வளவு நிறைவெய்திய தென்பதைப் படிப்பவர் தீர்மானத்துக்கே விட்டு விடுகிறேன்.

இதனை அச்சிட்டு வெளியிட எனது பொருளாதார நிலை இடந்தராமையாற் பல ஆண்டுகள் இது வெளியிடப்படாதிருந்தது. எனது முதுமையும் நோட்டன் போராடிக் கொண்டிருந்த

நிலைமையும் கண்ட எனது அருமை மாணவரிற்கிலர் என் வாழ் நாளிலேயே இதனை வெளிப்படுத்த முன்வந்தனர். அவர்களுள் ரூம் வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் அவர்கள், வித்துவான் பொன். அ. கனகசபை அவர்களின் துணையோடும் எனது மாணவ அன்பர்களின் பொருளுதலி பெற்று இப்போது அச்சேற்றி வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

இதனை ஆக்குங்காலை பிரதிபண்ணல், ஆலோசனை கூறல் முதலிய உதவியளித்த அன்பர்களுக்கும், பொருளுதலிய பெரியோருக்கும், கௌரிநாயகி அருளால் “சகலநன்மைகளும் பெருகுக” என வாழ்த்தி என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

“நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த
தாயான ஈசற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பி ,

**கௌரிநாயகி சமேத கேதீச்சரநாதன்
திருவடி வாழ்க.**

“அன்பகம்”
புங்குட்டீவு
20-2-76

சி. இ. சதாசீவம்பிளை

கெளரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ் நூற்பொருள்

பக்கம்

அனிந்துரை	
பதிப்புரை	
முகவுரை	
நூன்முகம்	
நூற்காப்பு	1
அவையடக்கம்	2
1. காப்புப் பருவம்	3 — 8
2. செங்கிரைப் பருவம்	9 — 13
3. தாலாட்டுப் பருவம்	14 — 18
4. சப்பாணிப் பருவம்	19 — 23
5. முத்தப் பருவம்	24 — 28
6. வருகைப் பருவம்	29 — 33
7. அம்புலிப் பருவம்	34 — 38
8. அம்மானைப் பருவம்	39 — 43
9. நீராடற் பருவம்	44 — 48
10. ஊசற் பருவம்	49 — 53
11. அருஞ்சொற் பொருள் விளக்கம்	54 — 60
12. அநுபந்தம்	61 — 64

१

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கேதீச்சரத் திருப்பதிகம்

பெண்ணேர் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையின
 ரறை கழல் சிலம்பார்க்கச்
 சுண்ணமாதுரித் தாடுவர் பாடுவ
 ரகந்தொறு மிடு பிச்சைக்
 குண்ணலாவ தோரிச்சை யினுழல்பவ
 ருயர் தரு மாதோட்டத்
 தண்ணன்னு கேதீச்சர மடைபவர்க்
 கருவினை யடையாவே.

— திருஞானசம்பந்தர்

திருச்சிற்றம்பலம்

எ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

**திருக்கேதீச்சரத்துக் கௌரிநாயகி
பிள்ளைத்தமிழ்**

நூற்காப்பு

காக்குங்கே தீச்சரத்துக் கௌரிபிள் ளைத்தமிழை
ஆக்கும் பணியில் அருள்தந்து - நீக்கமற
ஐந்துகரத் தொந்திவயிற் றந்திமிலிர் இந்துமுடித்
தந்திமுகத் தெந்தைதிருத் தான்.

ஆசிரிய விருத்தம்

ஓங்கா ரத்தி னாருவாயென்
ஞுள்ளங் கோயில் கொண்டரூளி
ஓளிர்மா முடியி ஸாற்றுகு
மொருவெண் பிறையு முடன்குடிப்
பாங்கார் கரத்தி ஸங்குசமும்
பாச முடன்கூர் மருப்பொன்றும்
பருப்பி னியன்ற மோதகமும்
பரித்த களிற்றின் பதம்பணிவாம்
தேங்கா ரளிபண் பயில்சோலைத்
திருவார் கேதீச் சரத்தமரும்
தெய்வக் குழந்தை கௌரியெனுந்
தேவி யடிக்கோர் தமிழ்மாலை
பாங்காய்ப் பிள்ளைத் தமிழேன்னப்
பகரப் பொருளும் செஞ்சொல்லும்
பண்ணும் உதவிக் கவிதைவளம்
பாலித் தருள்க வென்றென்றே.

அவையடக்கம்

சொல்லும் பொருளும் சுவைக்க வனி
 சொட்டச் சொட்டச் செவிமடுப்போர்
 சுரந்து கசிந்து வருகண்ணிர்
 சொரியத் தெய்வக் கவிபாடும்
 செல்வ ரிஞக்க நாயடியேன்
 தேவியடிக் கோர் பாமாலை
 செப்பத் துணிந்த துணிபென்னே !
 சிறுபுன் மதிகொண்டாசை யுந்த
 நல்லோர் நகைக்கக் கவிபாடும்
 நானும் நகைக்க நாணமோடு
 ஞானமின்றி யருளின்றி
 நாருத்தொடையல் புனைந்தபிழை
 வல்லோர் பொறுத்தே கெளரிதிரு
 மலர்ச் சேவடிகட் குவந்தபல
 மணமார் தொடையல் புனைகவென
 வந்திக்கின்றே னவரடியே.

நூல்

க. காப்புப் பருவம்

திருமால்

திருமகளுவந்துறையு மறுமார்பினுணையோன்
டிகிரி சங்கேந்தினுணைச்
செங்கமல நயனத்தினை யஞ்சனவணத்
திருமேனி யழகி ஞனை
மருவருந்துளவமனி வைகுந்தவாசனை
வராகமொடு கமடமீனம்
வாமனமுதற்பத்து வடிவுகொண்டானை யடி
வந்தித்திறைஞ்சி நிற்பாம்
பருமனிக்கோவையொடு பரிபுரமிழற்றமறி
பாலாவி தீர மாடும்
பாவையைமருந்தீசர் பாகமுறுமயம்மையைப்
பார்முத ஸளித்த பரையைக்
கருமனிக் கண்டர்முக் கண்விருந்தாய் நிலவு
கண்ணியைக் கருது மடியார்
களைகளை யமர்திருக் கேதீச் சரத்தம்மை
கௌரியைக் காக்க வென்றே.

1

கைலாசநாதர்

மடையில்வாளைபாய வெடிகொள் சேல்கள்மீன
மவுனமுற்ற மந்தி நனைமலர்
மருவு தேவ தர்கு வளர்பொதும்பர் பாயும்
வளமிகுத்த கைலைவரையினில்
வடிகொள் சூல வேலும் மழுவு மானு மேந்து
மதனை யட்ட வங்கி விழியினூர்
வனச பாத மீது மறைக ளோதி யங்கைம்
மலர்கள் தூவி நின்று வாழ்த்துவாம்

காப்பும் பருவம்

படியின் முன்வி முந்து முடிகள் தாழ்த்தி றெஞ்சம்
 பருவ அன்பர் நெஞ்ச முருகிநாப்
 பழகு நாம மோது கிளிகள் பூவையாடல்
 பயில நின்ற சோலை மறுகுசுழ்
 கடிகொள் இஞ்சி யோடு நெடிய கோபுரங்கள்
 ககன முட்ட வோங்கு தென்றிரைக்
 கயிலை யாய கேது பணியு மீச்சரத்துக்
 கெளரி மானை நன்கு காக்கவே.

2

முறிகண்டி விநாயகம்

மருப்பொன் ரெடித்துப் பாரதத்தை
 மாமேருப் பொன்னேட்டெழுதி
 வந்தித் திருந்த முதாட்டி வயமா
 வுகைக்கும் மன்னர்முனம்
 திருப்பொற் கயிலை சேரவிட்டுச் சிறுமாங்
 கனிக்காய் அகிலமேலாம்
 சேர வுகைக்கும் மாமயிலோன் தெளியா
 தயரக் குரவரை முன்
 விருப்பில் வலம்வந் ததுபெற்ற
 வேழ முகனை முறிகண்டி
 மேவி யனுஞம் விநாயகனை வேண்டி
 மலர்தூஉய்ப் பதம் பணிவாம்
 கருப்பற் றறவந் தன்பர்தொழுங்
 கழனி வளஞ்சேர் பாலாவிக்
 கரையிற் கேதீச் சரத்தமருங் கெளரித்
 தாயைக் காக்கவென்றே.

3

கதிர்காம வேலவர்

வேலெடுத்து வில்லெடுத்து
 வீர வாகு வாதியாம்
 வீர ரோடு செந்தில் வந்து
 வெய்ய சூர் விறுஸ்படுத்
 தால மொத்த கண்ணி தேவ யானை
 தோள ணைந்து பின்
 அன்னை வள்ளி தேனைந்
 தனித்தமென் தினைப்பதம்
 மேறுமுண்டு காதல்கூற
 வீறு கொண்டு வந்தவில்
 வேடர் கானு ருதுமாய
 வேங்கை யாகி மென்கிழக்
 கோலமாகி மணமுவந்த
 கதிர காம வேலவன்
 கோம எக்கு முந்தை கௌரி
 கூட நின்று காக்கவே.

தேவேந்திரன்

திருமலி துணர்ப்பூங் கற்பக நீழல்
 தேவியோ டரியணை யிருந்து
 திலோத்தமை யரம்பை யூர்வசி முதல
 தேவகன் னியர்நடம் கண்டும்
 உருமலி வெள்ளை யீரிந் பிறைக்கோட்
 டும்பஸ்ஜை ராவத மேறி
 ஒளிவிரி குலிச மேந்திவின் ஞைண்டும்
 ஒலிதிரைச் சீரலை வாயிற்
 பருமனி மகுடச் சூருரங் கீண்ட
 பன்னிரு தடக்கைவே லவர்க்குப்
 பரிசெனத் தேவ யானைய யீந்த
 பாகசா தனன்றிதம் காக்க
 கருமனிக் கண்டர் கைலையி தென்னக்
 கடவுளர் போற்ற வீற்றிருக்குங்
 காமலி கேதீச் சரத்தினி ஸம்மை
 கௌரிநா யகியைக் கண்ணெனவே

திருமகள்

மலயம் பிறந்து மலர்ச்சந் தலைந்து
 வடபாலி லோடு மிரதம்
 வருவேனில் வேனி மலரோனை யீன்று
 வனசத் திருந்த திருவை
 அலைகொண்ட பாலி னுததிக்க ஞரு
 மழுதோ தேத்த பொறியை
 அரிசெம்போன் மார்பி லமர்கின்ற மின்னை
 அடியஞ் சலித்து நினைவாம்
 கலைகொண்ட வேனி கமழுகொன்றை கொண்ட
 கயிலாயர் பாக மருவுங்
 கறைகொண்ட கண்ணி நறைமென் பதத்தி
 கவியாடு மன்பர் கனவில்
 நிலைகொண்ட செல்வி நிலமாதி யாக
 நெறிகொண்ட பூத ஏருவாய்
 நிலவம்ப ரத்தி கெளரிக் கொடிக்கு
 நிழலாய்ப் பூர்க்க வெனவே.

6

கலைமகள்

வெள்ளைக் கமல நறும்போதில்
 வேதன் நாவிற் பண்பயில்வார்
 வினை பிசையிற் கைவலவர்
 விதிக்கு முயிரோ வியத்திலுயர்
 உள்ளந் தெளிந்த பாவாணர்
 உரைக்குங் கவியி லொளிர்சிறைய
 ஒதி மத்தி லமர்வாணி
 உபய பதங்க ஞன்னிடுவாம்
 பள்ளத் துயருஞ் செஞ்சாலி
 பழன மருங்கிற் பாலாவி
 பசுப் மறுகிற் கேதீசர்
 பாகம் பயிலும் பசுங்கினியைக்

கெளரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்

7

கள்ளக் குறும்பர் காணரிய
களிமென் பினையைக் கருதியெமைக்
காக்கும் கெளரி நாயகியைக்
கண்ணின் மனியாய்க் காக்கவென்றே.

7

துர்க்கை

புறங்கா தேறையுங் கடுஞ்சினத்துப்
புரிவெங் கொலைய மடங்கலெனும்
போரே றேறி முத்தலைய
புகரார் சூலப் படைபரித்துக்
குறுந்தாட் செங்கண் வலைமருப்புக்
கோல மகிடன் சிரமீது
கொஞ்சனு சதங்கை யடிமிதித்த
குமரிக் கண்ணி பதம்பணிவாம்
உறுங்கா நியர்கேர ஞஞாரன்
உலக முய்யத் தமிழ்பாட
ஓழி யூழி வரமருஞும்
ஓப்பில் திருக்கே தீச்சரத்தின்
நறுங்கா சூழுந் திருக்கோவில்
நாத எருளே யுருவாகி
நம்மைக் காக்குங் கெளரியினை
நாலும் நாஞங் காக்கவென்றே.

8

சப்த மாதர்

வந்தித்து மறையோதி மலரடி மனங்கொள்வாம்
மகேசவரி நாராயணி
வனிதைகளை மாரிவான் மருவிந்திராணிமற
மாகாளி யபிராமியோ(டு)
அந்தவராகியென வழைசப்த மாதர்தமை
யனிகொள்கே தீச்சரத்தில்
அலைவீச பாலங்கி அயல்கோவில்கொண்டருளி
அடியருக் கருளும்மை

காப்புப் பருவம்

அந்தமி லுயிர்க்குடல் அளித்துப்பரிந்துவினை
 யார்த்திப் பதங்களாருளும்
 ஆறுலவு சடைமதிக் கீறுலவுகேதீசர்
 அருளுருவ மாயவமலை
 கந்தநறு மென்குழற் கன்னிநமை யிமையாது
 காக்குழுக் கன்னியுலக
 காரணி கடந்தபரி பூரணி கணம்பரவு
 கெளரியைக் காக்கவென்றே.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்

அருளி ஸாதுநெறி யொழுகி டாதுமலர்
 அடிதொ ழாதுவரு சனனமீ(து)
 அவல மாகவரு வினைகள் நேடிநெடி
 தயர்வுறு மடிய மேமையும்
 பொருள தாகவுள கருணை யாலடிகள்
 புகழு மாறுபு ணர்த்தியெம்
 புந்தி நின்றுலவு செந்த ஸிரப்பத
 புராரி பங்கிலுறு புனிதையைக்
 கருதி யன்பர்தொழு கயிலை நாதர்விழி
 களிகொ ளக்குலவு கண்ணியைக்
 கவுரி யென்னுமோர் கரும்பை நாளுமுறை
 காக்க கண்ணுண்மணி யாகநன்(கு)
 இரும ருத்துவர்கள் என்வ சுக்கள்பதி
 வெருவர் முக்க ணுருத்திரர்
 இலகு பன்னிருவர் உதய சூரியர்கள்
 என்னு முப்பதொடு முவரே.

காப்புப் பருவம் முற்றிற்று.

உ. செங்கிரைப் பருவம்

மையிட்ட வொண்கனூர் வளையிட்ட செங்கைகொடு

மலரிட் டிறைஞ்சி நின்று

மானிட்ட கண்ணியே வானிட்ட வில்லினை

வகிர்ந்திட்ட நுதல ணங்கே

பையிட்ட நாகமுடி பணியிட்ட கேதீசர்

பாகம திருத்தி யிட்டுப்

பரிதிமதி யனலிட்ட பார்வையிட் டுளமகிழ்
பாவையே யென்று பரவ

மெய்யிட்ட பணிகொண்டு மேதினிமுதற் புவன

மீதிட்ட வுயிரி னருள்சார்

விழியிட்டு மற்றவர்கள் விணைபுசிப் பித்திடு

மேனெறியிலிட்ட டிதரும்

செய்யிட்ட பங்கய பதத்தேவி கெளமாரி

செங்கிரை யாடி யருளே

செங்கண்மா லுக்கரிய தங்கையாய் வருகெளரி

செங்கிரை யாடி யருளே.

11

செங்கிரை யாடியருள் செங்கிரை யாடியருள்

தெய்வச் சுடர்க் கொழுந்தே

தேனூறு செவ்வாயில் அள்ளுற நகைநகச்

செங்கிரை யாடியருளே

வங்கம் மலிந்தகடல் மறுகினிற் கேதீசர்

வாமத் திருந்து பரிவால்

வாஞ்சி பூதத்து மன்னுயிர்கள் வாழ்வுபெற
வந்தண்டு மன்பர் மகிழ்வால்

அங்கம் பெரடிப்பநின் ஞடல்கண் டெர்தூவி

அம்மைவாழ் கென்ன வாழ்த்தி

அழகூறு கனிவாயி ஸமுதாற முத்தமிட
ஆடியருள் செங்கிரையே

செங்கமல மலர்வயற் செந்நெல்வினை மாந்தையிற்

செங்கிரை யாடியருளே

செங்கண்மா லுக்கரிய தங்கையாய் வருகெளரி

செங்கிரையாடியருளே.

12

ஆடகச் சிற்சபையி லைனடி தூக்கிநின்
 றைந்தொழிலி னடனமாட
 அரிபிரம் ரிந்திரர்க் ளன்னைவா ழியவென்ன
 அருமறைக் ளோதியாட
 மாடகத் தந்தியாழ் வாணியிசை கொண்டாட
 மருவுச்சி பூமி னதி
 வானவர்கள் மகளிர்மலர் மாரிபெய் தடிபரவி
 மங்கலங் கூறி யாடக்
 காடகக் களிமயில் கலாபம் விரித்தாடு
 காமறுகு குழு மாந்தைக்
 கைலையிற் கேதீசர் கண்ணின்மணி யாயாடு
 கண்ணியே சென்னி தூக்கிச்
 சேடியர்கள் மகிழ்வுறத் தெய்வக் கொழுந்துநீ
 செங்கிரை யாடி யருளே
 செங்கண்மா லுக்கரிய தங்கையாய் வருகெளாரி
 செங்கிரை யாடி யருளே.

13

மாசகல வலகிட்டு மனைமுன்றில் வரசநீர்
 வண்சாந்து கொண்டு மெழுகு
 வண்ணப் பொடிக்கொண்டு மலர்கொண்டு கோலமிடு
 மங்கைய ரொருங்கு குழுமி
 நேசமொடு வந்துதிரு நீறிட்டு முத்திட்டு
 நெற்றியிற் பொட்டு மிட்டு
 நெஞ்சத் தலைத்துக் கவான்மிசை படுத்தன்னை
 நீடுவாழ் கென்று வாழ்த்தப்
 பஷ்சமறு தீர்த்திகைப் பாலாவி யாடிவரு
 பக்தர்கள் பஸிந்து போற்றப்
 பழமறை முழங்கிடப் பங்கய மலர்ந்தன்ன
 பவளவிதழ் நகைய ரும்பத்
 தேசடை முகந்தந்து சிவகாமி மகமாயி
 செங்கிரை யாடி யருளே
 செங்கண்மா லுக்கரிய தங்கையாய் வருகெளாரி
 செங்கிரை யாடி யருளே.

14

கொண்டலை யுயர்த்தவன் குமரன் தனஞ்சயன்
 கோல்கண்டு பின்னுமெய்த
 கோலங் குறித்துக் கொடும்போர் நிகழ்த்திக்
 கொழுந்துமதி சிதறவில்லால்
 என்டோளிறைப் பரம னடிப்பட் போதினும்
 எயினர்மக ளாய்க் குறிஞ்சிக்
 கிறவைனையு மிருகரத் தேந்திமனமறுகியும்
 ஏனென்றி டாதுநின்றூய்
 விண்டுமுத ஸமரரும் விழியிமைக் காதுள
 விதிரப்பினேடு பார்த்திருந்தார்
 வினையாட லிவைசாலு மருள்நாடி யடிபாடி
 விரையாரு மலர்களிட்டுத்
 தெண்டனிடு மெம்பிறவி சேதுக்க வளர்அன்னை
 செங்கிரை யாடியருளே
 செங்கண்மா லுக்கரிய தங்கையாய் வருகெளரி
 செங்கிரை யாடியருளே.

காலங்கி நீர்நிலங் காயமெனு மைம்புத
 காரணத் தாயவுலகு ✓
 கஞ்சன் படைக்கவுங் கருமேக வண்ணானவ
 காக்கவுங் கைலையாளி
 மேலங் கழித்திட விதித்தவர்க டம்மையும்
 வினையொழிந்திட வழித்தும்
 மீண்டும் அவர்த்தமை யாக்கிமுத் தொழிலதாம்
 விளையாட்டயர்ந்து வேண்டும்
 கோலங் குறிக்கொண்டு கோமள வருக்கொண்டு
 குதலை மொழிகொண்டு மெம்மிற்
 கூரரு ஞளங்கொண்டு கேதீச் சரத்தினிற்
 குடிகொண்டு பணியு மடியார்
 சிலங் கருக்கொண்டு தெய்வத் திருக்கொளச்
 செங்கிரை யாடியருளே
 செங்கண்மா லுக்கரிய தங்கையாய் வருகெளார்
 செங்கிரை யாடியருளே.

சந்தமலி தென்பொதிகை வந்தகுறு முனியோடு
 சங்கத் திருந்த புலவோர்
 சிகிலைத் துறுதென்னர் தழுவிப் புரந்திட்ட
 தமிழேன்னு மார ணங்கைச்
 சிந்தையருள் கூர்தர வளர்த்துந் தமிழ்ப்பாடல்
 செழியன்மடி மீதிருந்து
 திருச்செனி மடுத்தும் புரந்திட்ட மலைவல்லி
 தேவிகே தீச்சரத்து
 வந்துபா லாவிநீ ரதிலாடி வலமாகி
 மலரடிகள் போற்று மன்பர்
 மலவிருள் கடிந்தொளிரு முதயகுரி யனென்ன
 மாசிலமெய்ஞ் ஞானமஞ்ஞாஞ்.
 செந்தளிர்ப் பதவன்னை சிவநெறி தழைத்திடச்
 செங்கிரை யாடி யருளே
 செங்கண்மா லுக்கரிய தங்கையாய் வருகெளாரி
 செங்கிரை யாடியருளே.

வேறு

பஸபல பக்தர்கள் பனிமுறை நிற்பவர்
 பழமறை பைந்தமிழின்
 பரவ வரந்தரு பதும பதத்திடு
 பரலுறு தண்டையொலி
 கலகல வென்றெருவி முரல நினைந்திரு
 கழல்கள் பனிந்திடுமெம்
 கனித மிகைப்படு பிறவி யறுத்திரு
 கருணை விழிக்கடைதா
 திலக நுதற்றிரு மலைதருமுத்தமி
 சிவமலி கேதீசர்
 திரிநுய எத்திடை நிலவுபசங்கேர்டி
 செங்கோ செங்கிரை
 அலகி லுயிர்க்குல மருணைறி பெற்றிட
 வாடுக செங்கிரை
 அருளி னுருக்கொடு கெளாரி யிளங்கோடி
 யாடுக செங்கிரை.

மலர்ய னச்சதன் மகபதி மற்றுள
 வானேர் கண்டறியா
 மலரடி யெம்மக வரையில் மிதித்திட
 வாடி வருந்திடுமோ
 அவர்முகை யொத்துள துவரிதழ் வாயினில்
 அஞ்சே லென்றெருருகால்
 அபய மளித்திடில் அனிநகை முத்தவை
 அவனி யுதிர்ந்திடுமோ
 கலைழி வைத்திடு கயிலை மலைக்கிறை
 கருதிடு கண்மணியே
 கசிவொடு முத்தமிழ் கழறி வழுத்திடு
 கறுணை யெனக்கருள்வாய்
 அலையி லுதித்திடு மமிழ்த மொழிக்கொடி
 யாடுக செங்கிரை
 அருளி னுருக்கொடு கௌரி யிளங்கொடி
 யாடுக செங்கிரை.

19

கனையொலி யிட்டிருள் ககன முகிற்பொரு
 கரிய நிறத்திருமால்
 களமணி கண்டரம் மழவிடை வித்தகர்
 கழலிடு கமலமலர்
 வினைவழி யொன்றற விரைவி லிடந்துகண்
 வெறிமல ரென்றிடவே
 வெயில்விடு சக்கர மருளிய முக்கணர்
 விழிகொள நின்றாடும்
 அனைகவு ரிக்கொடி யெமையினி யன்னைய
 ரகட்டு விட்டாட்டா(து)
 அபய மளித்ததி நிழல்தர வாடுக
 செங்கோ செங்கிரை
 சினைதொறு மலர்பொலி செறிதரு மருவிய
 திருமலி மாதோட்டம்
 ஜெயஜெய வென்றிட வருஞ்சுட ஞடுக
 செங்கோ செங்கிரை.
 செங்கிரைப் பருவம் முற்றிற்று

20

ஈ. தாலாட்டுப் பருவம்

விண்ணேர் கான விசகேட்டு
 ‘விதுதுகுன்ற’ முறைகேட்டு
 வேற்கைப் பாலன் மழலைமொழி
 விருப்பிற் கேட்டு மிகுந்தசுவைப்
 பண்ணூர் தமிழி லபிராமி
 பட்டர் பாடும் பாக்கேட்டுப்
 பண்டு பழகும் திருச்செவிக்கெம்
 பாட்டுங் கேட்கத் திருவுளமோ!
 தண்ணூர் பொழில்குழ் திருக்கேதீச்
 சரத்தில் வந்துன் தாள்பரவும்
 தவத்தோர்க் கெல்லாந் தாயாகிச்
 சகல லோக நாயகியாய்க்
 கண்ணு யெமக்கிங் கெழுந்தருளுங்
 கனியே தாலோ தாலேலோ
 கயிலைக் கிறைவர் பங்கிலமர்
 கௌரி தாலோ தாலேலோ.

21

வெள்ளிக் கயிலை மலையெடுத்த
 வீரூர் மொய்ம்பன் இலங்கேசன்
 வேற்கண் மனைமண் போதரியும்
 விண்ணூர் அணங்கி னஞ்சேத்தப்
 பள்ளித் திமில்வெள் விடையேறிப்
 பரஞூர் பாகம் பாலனுடன்
 பாலாவியில்வந் தஞ்சாக்கரக்கும்
 பரதே வதையே பதம்பணிவார்
 உள்ளத் திலகு மொளிர்மணியே
 உலவாக் கிழியே உயர்போதத்து(து)
 உச்சி மலர்ந்த பங்கயத்தில்
 ஊறுந் தேனே புலவேடர்
 கள்ளக் குறும்புக் களைவிட்டுங்
 கன்னீஇ தாலோ தாலேலோ
 கயிலைக் கிறைவர் பங்கிலமர்
 கௌரிதாலோ தாலேலோ

22

கௌரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்

15

பங்கப் பழன முளைச்சாலி
 பாலா வித்தா யமுதாட்டப்
 பருவம் பெற்று வளர்ந்துகுலை
 பரித்து முற்றி யடிநோக்கிக்
 கங்கைச் சடிலர் கேதீசர்
 கமல பதங்கண் டவைசேருங்
 காலம் பரர்க்கு மெய்யடியார்
 கவினைக் காட்டும் மாதோட்ட
 மங்குல் தவழ வுயர்சிகரம்
 மதில்குழு கோவில் மருந்தீசர்
 வாமத் திருக்கு மடக்கினியே
 மலைமன் வளர்த்த மருக்கொழுந்தே
 கங்குல் பகலற் றைமைக் காக்குங்
 கண்ணே தாலோ தாலேலேஷ
 கயிலைக் கிறைவர் பங்கிலமர்
 கௌரிதாலோ தாலேலோ.

23

செங்கட் புனிற்றுக் காரெருமை
 சேதாம் பலைமேய்ந் திரைமீட்டுத்
 தெவிட்டிப் பெருகும் பஸலாவித்
 தெளிநீ ரருந்தி யயலுயர்ந்த
 தெங்கின் நிழலிற் றுயில்கொள்ளுந்
 திருக்கே தீச்ச ரஞ்சுழந்த
 தேர்வீ தியினிற் சிவதொண்டர்
 சேரவிசைக்குஞ் சிவநாமம்
 பொங்கும் மகரக் கடலோலிபோற்
 பெஸலியக் கேட்டுந் தவமாதர்
 போற்றி யிசைக்குந் தாலாட்டும்
 புசிந்து கேட்கும் பூங்குயிலே
 கங்கை முடித்த கேதீசர்
 கண்ணுண் மனியே தாலேலோ
 கயிலைக் கிறைவர் பங்கிலமர்
 கௌரிதாலேஷ தாலேலோ.

24

செயலைத் தண்டார் புரள்மருமச்
 சினவேற் காளை குன்றெறிந்த
 செந்தில் முருகன் ஐந்துகரத்
 தேவுக் கார்த்தி யாராமல்,
 வயலிற் றிரிபோந் தயலில் வளர்
 மடற்பூ கத்தின் குலைசாய்த்து
 வான்மீ னென்னச் சேலுவை
 வளஞ்சேர் காழி வேந்தரழ
 அயலுற் றருத்துந் திருமுலைப்பால்
 அடியே மாசைக் கனுதானே !
 அன்னைய் வாழி கேதிசர்
 அருளின் உருவே தாலேலோ
 கயலொத் தகன்று கருணைபொழி
 கண்ணைய் தாலோ தாலேலோ
 கமிலைக் கிறைவர் பங்கிலமர்
 கௌரி தாலோ தாலேலோ.

25

வெறு

மாதர் இளம்பிறை யூரமுடித்த
 மஸர்ச்சடை மேவியொரு
 மங்கை தவழ்ந்திட அங்கதுகண்டு
 மனத்திடை யூடல்கொளா(து)
 ஆதரவோடிட மேவி மகிழ்ந்திடு
 மம்மே தாலேலோ
 ஜயர் விழிக்கு விருந்தருள் சுந்தரி
 யன்னே தாலேலோ
 தாதவிழ் கொன்றை கடம்பு செருந்தி
 தழைத்திடு மாதோட்டத்
 தளியிடை யன்றியெம் விழியிடை யும்பயில்
 தாயே தாலேலோ
 சாதல் பிறத்த லிலாதடிதந்தருள்
 சங்களி தாலேலோ
 சதுர்மறை தந்தருள் கௌரி யிளங்கொடி
 தாலோ தாலேலோ.

26

கௌரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்

17

அன்னையி னின்று பிரிந்து கலங்கிடு
 மஞ்சிறு பாலகரின்
 ஜவர் கலக்குற மம்மர் உழந்தமு
 தமுது பதைக்கு முயிர்க்கு)
 இன்ன லகற்றி யணைத்திரு தாள்தரு
 மிறைவி நாதாந்தத்
 தெல்லை கடந்த பராபரை சங்கரி
 யின்றரு ளன்பர் குழீஇப்
 பன்னு நலந்திகழ் செந்தமி ழாலிரு
 பத்ம பதம்பாடிப்
 பஞ்சணை விற்றுயில் கென்று பராவொடு
 பன்னி மிரக்கின்றூர்
 தன்னிக ரில்லரு ளன்னை மனோகரி
 தாலோ தாலேலோ
 சதுர்மறை தந்தருள் கௌரியிளங்கொடி.
 தாலோ தாலேலோ.

27

ஆடியல் நாகமொ டாறணி யுஞ்சடை
 ஜயர் நுதற்கண்ணில்
 அங்கி யுருக்கொடு வந்துதவழந்திடு
 மாறுரு வத்தினையும்
 நாடி யணைத்தவை யேரூருவாக
 நலந்திகழ் கந்தனென
 நாமும் மிட்டொரு வேலரு ஸிச்சரர்
 நாடு புரந்திடென
 நீடு பறந்தலை சூரோடு தானவர்
 நீறு படப் பொருது
 நின்று பணிந்த புரந்தர னுக்குவின்
 ஸீடர சோடருளித்
 தாடரு சேயை யளித்த பசுங்கொடி
 தாலோ தாலேலோ
 சதுர்மறை தந்தருள் கௌரி யிளங்கொடி
 தாலோ தாலேலோ.

28

தாலாட்டுப் பருவம்

கொண்ட லெமுந்து முழங்கி யிருண்டு
 குளிர்ந்து நெடுந்தாரை
 கொண்டு பராபரை நின்கரு ணைகுதி
 கொண்டென வேபெருகி
 மண்டி நிறைந்து திளைந்திடு வார்பவ
 மாற்றிடு பாலாவி
 மாநதி யாயுமிர் வாழ வளிக்கு
 மருங்கி லெமுந்தருளி
 அண்டர்கள் மாமறை கண்டறி யாவடி
 அம்புய மங்குதொழும்
 அன்பரகத்தி லிருத்தி நிரந்தர
 மாடு மனேன்மனிதாள்
 தண்டனிடும்பணி கொண்டருள் செய்பரை
 தாலோ தாலேலோ
 சதுர்மறை தந்தருள் கௌரியிளங்கொடி
 தாலோ தாலேலோ

29

மாலரு விற்றுயில் வேலைகொதித்தெழு
 மால மெடுத்தருளால்
 வையகமேஷுயர் வானக மூம்முயிர்
 வாழ வயின்றபரன்
 பாலி லிருந்தனை யாமறி யாதுசெய்
 பாவ வினைக்கூற்றம்
 பாடு தராவகை சாடியெமக்கருள்
 பாலி பராபரையே
 நீலி நிரந்தரி கோமளை யாமளை
 நின்மலை யென்றடியார்
 நித்தமு நின்னிரு பத்ம பதந்தொழு
 நீடருள் செய்தாயே
 சாலி வளந்திகழ் கேதுபதிக்கிறை
 தாலோ தாலேலோ
 சதுர்மறை தந்தருள் கௌரியிளங்கொடி
 தாலோ தாலேலோ.

30

ச. சப்பாணிப் பருவம்

காளக் கருக்கொண்டு ககனமுகில் மேனின்று
 கட்டியங் கொட்ட நீலக்
 காசினி வளைத்திட்ட கடல்லைக் கைகொண்டு
 கதிர்முத் தினங்கள் கொட்டப்
 பாளைப் பசும்பூக மடல்விரிந் துதிர்மலர்கள்
 பாங்கரிற் கொட்ட வலைநீரப்
 பாலாவி யறைபுட் குலங்கள்தஞ் சிறைகொண்டு
 பல்லியங் கொட்ட மறுகில்
 தாழைப் பொதும்பர்விரை நாறுபொற் சன்னனங்கள்
 தலமிசைக் கொட்ட வோங்குந்
 தருநிரைகள் பலபலென மணமருவு மலர்மாரி
 தன்னறவினேடு கொட்டத்
 தாளக் கரங்கொண்டு சார்க்கருணை மேல்கொண்டு
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சயிலந்தருங்கௌரி தளிரிளாஞ் செங்கைகொடு
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

31

அலகிலா வான்மகோ டிகள்தமக் கருளாவு
 மவவதமை மறைத் தழித்தும்
 அருள்கொண்டு காக்கவும் ஆக்கவு முளங்கொண்டு
 ஐவரை நிறுத்தி யகில
 உலகெலா மாயந் உறுதுணை யாயவர்க்
 குயர்மனேன் மனிசத்தியாய்
 ஓங்கிய மகேசுவரி உமைசலசை வாணியாய்
 உடனின்று நடநவின்றும்
 மலமிலா ரறியவரு விந்துநாதஞ்சத்தி
 மாசிவமு மாகியங்கும்
 மன்னிடு பராசத்தி மாதேவி நவசத்தி
 வடிவரடு நின்றவனிதை
 தலமெலாம் புகழ்திருக் கேதீச் சரத்தம்மை
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சயிலந்தருங்கௌரி தளிரிளாஞ் செங்கைகொடு
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

32

கற்பகக் காநிமுற் கண்ணிமைக் காதுசரர்
 கள்ளரு மலர்கள் தூவக்
 ககனவட் டத்துலவு பலகணமு முன்னரு
 கதிர்ச்சருக் கண்டுமேவப்
 பொற்புறு புவித்தலத் தன்பர்சிவ சிவவென்று
 பூங்கர மெடுத்து நிவப்
 பொன்மேனி தாளாது தாளா தெளத்தாயர்
 பொருஷியுள மறுகி நோவச்
 சொற்பத மெலாங்கடந் தருவாகி நின்றபொருள்
 சோதிபெறு முகுவமாகி
 துய்யல ரணமிசை யிளங்குழவி யாகிச்
 கடர்க்கர மெடுத்து மேலாந்
 தந்பர எடத்தினுக் கொத்ததிரி புடைகொண்டு
 சப்பாணி கொட்டியருளே.
 சயிலந் தருங் கௌரி தளிரிளங் செங்கைகொடு
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

33

ஆடகப் பொதுநின்று மம்பலவர் நாதவொலி
 யணிமுரசு கொட்ட மேலாம்
 அருமறைகள் தவமுனிவர் அமர்புடை சூழநின்
 றுவலங் கொட்ட வருளை
 நாடியயல் நின்றுருகு மன்பர்கண் ஸீர்முத்தம்
 நறைமலர்கள் கொட்ட வன்னை
 நளினத் தளிர்க்கர மெடுத்திங்கு சப்பாணி
 நகைகொண்டு கொட்டியருளே
 மாடுற்றி ஞூசாலி வயல்மலியு மாதோட்ட
 மன்னுகே தீச்சரத்தின்
 மறைகளோடு திருமுறையி ஞெலிபெருகு திருவீதி
 மருவுமடி யார்கள் வாழத்
 தாடந்து கருணைபொலி சலசலோசனவன்னை
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சயிலந் தருங்கௌரி தளிரிளங் செங்கைகொடு
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

34

பாலுததி யென்னப் பரந்தொழுகு பாலாவி
 பரங்களிற் பரத மாடும்
 பாங்கிய ரொடுமீலர் பறித்துத் தொடுத்துமைம்
 பாஸ்குட்டி யழுகு பார்த்துங்
 கோலமயில் கிள்ளைநா கணவரய்க் கருத்தியும்
 குதலைமொழி கேட்டுவந்தும்
 கூடிக் கழங்குகொண் டாடியும் மகிழ்வன்னை
 கூடுமிரு விளையினுலே
 ஞாலவட் டத்திலெமை ஞாயிறு முதற்கோள்கள்
 நலியாது நின்று நன்று
 நல்கிட வலர்ந்தநளி னக்கரங் கொண்டுந்
 நன்கு சப்பாணி கொட்டே
 சாலத்தயா கொண்டு சாரருளுங்கொண்டு
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சயிலந் தருங்கௌரி தளிரிளங் செங்கைகொடு
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

வேறு

மருங்கில் உடுத்த பட்டாடை
 வண்ண மகளிர் ஆயமொடு
 மறுகி ஸாடி மலினமுற
 வளருங் கூந்தல் குலைந்தலைய
 அரும்புங் குறுவேர் வறத்திலத
 மழிந்து நெற்றி யனிபிறழ
 அதுகண் டன்னை மாரெடுதே
 அணித்தொப் பனையிட் டருகிருத்த
 விரும்பிக் குழுவி ஞெடுபின்னும்
 விளையாட் டயரும் பசங்கிளியே
 மென்கை விரித்துச் சப்பாணி
 மெல்லக் கொட்டி யருளாயே
 கரும்புங் கழுகுஞ் கெஞ்சாலிக்
 கரையில் வளர்கே தீசர்விழி
 கண்டு களிக்கச் சப்பாணி
 கௌரி கொட்டி யருளாயே

கையான் வாச மலர்தூவிக்
 காலால் வஸம்வந் துருகியிரு
 கண்ணேல் முத்த முதிர்த்து நின்று
 கசிந்து கசிந்துன் புகழ்பாடி
 மெய்யாற் பணிந்து வேண்டுதூமுன்
 விரையார் மலர்மென் கரமெடுத்து
 விண்ணும் மண்ணுங் கண்டுதொழு
 மென்சப் பாணி கொட்டாயே
 ஜயா றமர்செம் பொற்சோதி
 யமல் னருளி னுருவாகி
 ஆகம் பகிர்ந்த மடப்பிடியே
 ஆலந் திரட்டி யழுதமெனக்
 கையா தநுந்தி யெமைக்காத்த
 கறையார் கண்டர் கேதீசர்
 கண்டு களிக்கச் சப்பாணி
 கெளர் கொட்டி யநுளாயே.

37

வான்பொய்ப் பினுமதான் பொய்யாத
 வளஞ்சுளல் பொன்னி நாடுடைய
 மன்ன னிராச ராசன்முதல்
 வள்ளல் பலரின் திருப்பணியால்
 தேன்பொய்ப் பில்லா மலர்க்காக்கள்
 தேவ ருலகை யண்மியுயர்
 திருக்கோ புரங்கள் குருகுலங்கள்
 தேரூர் வீதி மடாலயங்கள்
 தான்பெற் றுலவிக் காழியர்கோன்
 தம்பிராணின் தோழர் முதல்
 தமிழ்மாச் செல்வர் பாடல்கொளும்
 தலத்தி ஸமருந் தங்யேநின்
 கான்பெற் றிலகு ஸலர்க்கரங்கள்
 கருதி யெடுத்துக் கேதீசர்
 கண்டு களிக்கச் சப்பாணி
 கெளர் கொட்டி யருளாயே

38

நறையிற் பொலியும் பூத்தவிசின்
 நங்கை யிருவர் பாலாவி
 நதியின் சாரஸ் வாலுகத்தின்
 நளினப் பாயல் நடுவிருத்திப்
 பிறையிற் றிக்மு நுதலணங்கே
 பிள்ளைக் கனியே யன்றிமவான்
 பேணி வளர்த்த பசங்கினியே
 பெண்ணு யகமே சப்பானி
 முறையிற் புரிக வெனவேண்ட
 முகிழ்த்த நகை கொண்டாளுள்கொண்டு
 மூவா முதல்வீ சப்பானி
 முன்னிக் கொட்டி யருளாயே
 கறையிற் பொலிந்து கருணைபொலி
 கண்ணுய் கேதீச் சரநாதர்
 கண்டு களிக்கச் சப்பானி
 கௌரி கொட்டி யருளாயே.

39

வேறு

யன்னுமைம் பூத்ததின் வடிவான வுடலஸ்லீ;
 மனமாதி கரண மல்லீ
 வல்வினைப் பயனுகர வவையா மனித்திட்ட
 மாமருந்தறிதி யுடனுய்
 முன்னுணை யனைந்துள்ள விழள்மல மயக்கினுல்
 மோகித்து நினைமறந்தும்
 முத்திநிலை தந்தருஞ மெம்மையு மறந்தனை
 முதுக்குறையு பெற்றெழுமடியார்
 பன்னுதிரு வைந்தெழுத் தோதிவாழ் கென்றுகுரு
 பரனுயு மருஞ முமையே
 பாலாவி மறுகினிற் கேதீச் சரத்திலஞுள்
 பாலிக்க வந்த பரையே
 தன்னிகரி ஸாவன்னை தன்மலர்ச் செங்கைகொடு
 சப்பானி கொட்டி யருளே
 சகலவுல கும்பரவு கௌரிநா யகியினிது
 சப்பானி கொட்டி யருளே.

40

ந. முத்தப் பருவம்

வீடகத் துறுமாசை மேலிட விரைந்துதிரு
 மேவுபா லாவியாடி
 விரதங்கள் கொண்டுதவ நெறிநின்று தொண்டரோடு
 விரவிப் புகழ்ந்து ஞம்
 ஏடகத் தெழுதரிய விசையொடு பயின்றுடி
 இருகணீர் மல்க வுள்ளம்
 எரியிடைப் பட்டமெழு கெனவுருக வலமாகி
 ஏத்தித் துதித்தலின்றி
 நாடகத் தாலன்பார் போனடித் திடுமிந்த
 நாயிற் கடைப்பட்டவெம்
 நாவிருந் துன்னடிகள் பாடுப் பணித்திட்ட
 நல்லனுளை நவில வறியேம்
 காடகத் தொளிர்திருக் கேதீச் சரத்தம்மை
 கனிவாயின் முத்த மருளே
 கைலெநா யகர்பரவு கெளரிநா யகியுனது
 கனிவாயின் முத்த மருளே.

41

எட்டுலவு செங்காவி வயலுவு வரிவாளை
 வானுகண் டுவி னுலவி
 மழைமுகிலினேடுமீஞும் வளனுலவு மாதோட்ட
 மருவிப்பணிந்த வளமார்
 யட்டுலவு மிடையினுள் பாவைமன் டோதரி
 பரிந்துபணி செய்ய வருஞும்
 பரைதேவி கேதீசர் பாகம் பகிர்ந்துலவு
 பானற் றடங்க ணம்மை
 எட்டுலவு முருவாகி யாவுமாய் நின்றவுமை
 இணையில்கே தீச்சரத்தில்
 ஏத்துமடியார்கள்வினை தீர்த்திட வருக்கொண்ட
 ஏகநா யகிமயக்கும்
 கட்டுலவு முயிரவை கடைத்தேற நின்கவைக்
 கனிவாயின் முத்த மருளே
 கைலெநா யகர்பரவு கெளரிநா யகியுனது
 கனிவாயின் முத்த மருளே.

42

பொன்னிலவு செஞ்சடைப் புதுமதி யணிந்தரன்
 பொற்றுவி சூட்டு மந்நாட்
 , புவனங்க எத்தனையு மிருநாழி நெல்லிற்
 புரக்கின்ற வன்னை நின்பால்
 அன்னமலை யவையெலாந் தன்னக டடக்கியும்
 அழிபசிகொன் ஞன்டோதரன்
 அலறிடவு நனிநாளி யமலர்தரு செஞ்சோற்றி
 னகழியி னளித்த வதனால்
 மன்னுகே திச்சரம் பணியவரு மன்பர்பசி
 வாடாது காக்க வன்ன
 மாமடம் பலகொண்டு வளர்கு ஞளங்கொண்ட
 மாதேவி மலயமுதல்வீ
 கன்னல்வயல் சூழ்திருக் கேதீச் சரத்தன்னை
 கனிவாயின் முத்த மருளே
 கைலைநா யகர்பரவு கௌரிநா யகியுனது
 கனிவாயின் முத்த மருளே.

அன்றுகா எத்தியினி லையஞ்சூ வேடனிடு
 மவியு னுகந்து தின்றுன்;
 அலைவீசு கடலினிடை வலைவீசி னுன்;கூலி
 யாளாகி மன்குமந்தான்;
 சென்றுபலி கொள்ளநிர் வாணியாய்த் தெருவெலாம்
 தேடித் திரிந்தலைந்தான்;
 தேஞர் மொழிப்பரவை பாலிர விடைத்தூது
 சென்று சென்றலைதலுற்றுன்;
 பன்றியி னுருக்கொண்டு பாலூட்டி னுன்;விற்ற
 பார்த்தஞர் வில்லினடிகள்
 பட்டுநின் றுனிவைகள் பரிபவ மெனக்கொளாப்
 பாலிருந் ததர முத்தம்
 கன்றை நாடிய புனிற்றுவினிற் றருமம்மை
 கனிவாயின் முத்த மருளே
 கைலைநா யகர்பரவு கௌரிநா யகியுனது
 கனிவாயின் முத்த மருளே.

கானுங்க ணறியாது கருதுமன முனராது
 காட்டுவோ னின்றி யதனுற
 காயழுட னுள்ளங் கலந்துகாட் டிடுஞான
 கதிரவ னெனத் திகழ்ந்து
 மானுற வுயிர்த்தொகை மயக்கறுத் தரனடியில்.
 மருவிடப் புரிய வருளால்
 மன்னுபா லாவியின் மறுகணைந் தன்பர்சிவ
 வாழ்வுபெற் றுய்யவேண்டிப்
 புனுறு சொருபநிலை நீங்கித் தடத்தமாய்ய
 புகலுமரு ஞருவு கொண்டு
 பொன்மேனி கொண்டுமெய் யன்பரிற் றயைகொண்டு
 பொற்புறு மின்குழவியாய்க்
 கானுற்ற மலைவல்லி கௌமாரி முருகுதவழி
 கனிவாயின் முத்த மருளே
 கைலைநா யகர்பரவு கௌரிநா யகியுனது
 கனிவாயின் முத்த மருளே.

45

வேறு

மழைக்கார் கடுக்க மதம்பொழியும்
 மனிவர் ரணத்து வதனமுடை
 மைந்தன் றனக்குஞ் சரவணத்தில்
 வந்த குழந்தை வேலவற்கும்
 முளைக்கால் வயலிற் சூல்நந்து
 முழங்குங் காழி வந்துதிரு
 முலைப்பால் வேண்டி யழுதுபெற்ற
 முருகார் மலர்வாய்க் கவுணியற்கும்
 அழைக்கா துதவுங் கனிவாயின்
 அருளார் முத்த மின்றுதிரு
 வடியே சரணைன் றலறிநிற்கு
 மடியேம் பெறநின் ஏருளுண்டோ?
 கழைக்கா மனுக்கு மருளன்னை
 கனிவாய் முத்த மளித்தருளே
 கௌரித் தாயே யருளொழுகுங்
 க்னிவாய் முத்த மளித்தருளே.

46

கயிலை யெடுக்க நெரிந்துமறைக்
 கானம் பாடி யம்மேநின்
 கருணைப் பெருக்கால் அருள்பெற்ற
 கடல்சூழ் இலங்கை யிராவணனார்
 மயிலைப் பொருவு மெஞசாயல்
 மஜைமண் டோத ரிக்குமருள்
 வண்மை கண்டுள் னடியிணைகள்
 வாழ்த்தி வணங்கி மலரிடுவோம்
 அயிலைப் புறங்கண் டருளொழுகு
 மணிநேத் திரத்தாய், அன்றரனார்
 ஆலங் குடித்த போதுகனி
 யதர முத்த மருளாயேல்
 கயிலைக் கிறையைக் காப்பவரார்?
 கனிவாய் முத்த மளித்தருளே
 கௌரித்தாயே அருளொழுகுங்
 கனிவாய் முத்த மளித்தருளே.

47

வேறு

கருவாயுதித்து விளைபோக முண்டு
 களியால் மயங்கி யுனதாள்
 கருதா துனன்ப ரொடுமே விடாது
 கவிபாடி யுள்ள முருகிப்
 பெருகார் வமோடு பணியாது நின்ற
 பெருமுட மேமை யருளாற்
 பிரியா துணின்று பெருவாழ்வு தந்து
 பிரசங் கொழித்து மலரு
 மிருபாத நீழல் தநூமம்மை யெம்மை
 யிடரான வொன்று நலியர(து)
 இனிவாழ்வி ஸ்பரோடு கூடியுன்ற
 னிருபாத போது பரவும்
 தெறுளான தந்து சிவகாமி யம்மை
 திருவாயின் முத்த மருளே
 சிவனு ரிடத்தி வமர்கௌரி யம்மை
 திருவாயின் முத்த மருளே.

48

கஞ்சத் தளத்தி ஸமர்மாத ரோடு
 ககனத் தலத்து மடவார்
 கமலப் பதத்து மலர் இட்டுநின்று
 கரமுச்சி கொண்டு பணிய
 மஞ்சிற் பொலிந்த குழலா விலங்கை
 மண்டோ தரிக்கு மருளி
 மாதோட்ட மன்னு கேதீச் சரத்தில்
 வந்தித் துநிற்கு மடியார்
 நெஞ்சத் திருந்து களியுட்டு மம்மை
 நிலமர்தி பூத வருவார்ய்
 நிலைகொண்ட சத்தி யருள்கொண்டு மண்ணில்
 நிலவும் குழந்தை வடிவாய்ச்
 செஞ்செரற்கள் கொண்ட மழலைக் கொழுந்து
 திருவரயின் முத்த மருளே
 சிவனு ரிடத்தி ஸமர்களெரியம்மை
 திருவாயின் முத்த மருளே.

49

ஆவாவிதென்னை கொடுநஞ்ச மெம்மை
 யலறத் துரப்ப தடியேம்
 அழிகின்றமைய வரனே யடிக்க
 னபயம் மடிக்க னபயம்
 சேவேறிவந்து தெறுநஞ்சி னின்று
 சிறியேமை யாளு கடிதே
 சிவனே யென்றேல் மிடநஞ்சையுண்டு
 தேவர்க்கிரங்கி யவரைக்
 கூவித்தெருட்டி யபயங் கொடுத்த
 குழகன் னிடத்தி ஸருளாய்க்
 கோலங்கொ னம்மை கேதீச் சரத்திற்
 குடிகொண்ட தேவி யடிகள்
 சேவித்துநிற்கு மடியேமை யாண்டு
 திருவாயின் முத்த மருளே
 சிவனு ரிடத்தி ஸமர்களெரி யம்மை
 திருவாயின் முத்த மருளே.

50

சூ. வருகைப் பருவம்

தெய்வத் தமிழி னுடன்பிறந்த
 தென்கா லசைப்ப விருலுடைந்து
 சிந்தச் சிந்த மழையென்று
 தேருக் கான மயில்க ளைலாம்
 பையக் கலாபம் விரித்துநடம்
 பயில்தண் டலைகள் சூழ்ந்துபரம்
 பரனின் கருணை யெனப்பரந்த
 பாலாவி யின்சார் பயில்கோவில்
 வையஞ் சிறக்க விடங்கொண்ட
 மாசில் மணியே கேதீசர்
 வாமம் பகிர்ந்த மறைக்கொழுந்தே
 மழலைக் கிணியே வருகவே
 ஜயன் கருணை யுருவான
 அன்னை வருக வருகவே
 அருளார் கௌரி யடிகுட்டி
 யாள வருக வருகவே.

காழி யுதித்த சிவஞானக்
 கன்றுங் கமலை நம்பியுமுன்
 கனிந்து கனிந்தன் றழுதூறக்
 கழறும் பாடல் கேட்டருளும்
 நாளன் றிதுவெம் புன்பாடல்
 நயத்தல் கடனே நாகமணி
 நஞ்சன் டிருண்ட கண்டனிடம்
 நாடிப் படரும் பூங்கொடியே
 வாழி கேதீச் சரமுடைய
 மயிலே யுததி வருமழுதே
 வளஞ்சேர் பாலா வித்துறையின்
 மானே வருக மலரடிதந்
 தாஞ்சும் பழைய வடியருடன்
 அடியேங் கூட வருள்கண்டாய்
 அருளார் கௌரி யடிகுட்டி
 யாள வருக வருகவே.

தேனூர் சோலை மாதோட்டத்
 திருக்கே தீச்ச ரத்துறையுந்
 தெய்வப் பிடியே! பகங்கிளியே!
 சிவனூர் முக்கண் களிக்கவரு
 மானே! யிமவான் மடமகளே!
 மறைநான் களித்த மயிற்பெடையே!
 வையம் போற்றும் பாலாவி
 மருங்கில் வளரும் பூங்கொடியே!
 தேனூய்க் கனியாய் இன்னமுதாய்த்
 தெளிந்த அன்பர் மனக்கோயிற்
 ரெய்வச் சுடரே வருகவிளந்
 தென்றல் கமழுந் திருவீதி
 ஆனே றுயர்த்த கொடியாட
 அன்னை வருக வருகவே
 அருளார் கெளரி யடிகுட்டி
 யாள வருக வருகவே.

53

மத்தங் கமழுந் திருமுடியில்
 வளரும் பிறையை வகிர்ந்துநுதல்
 மருவப் பதித்து நகைபூப்ப
 மதியற்றிருந்த மறியேந்தும்
 அத்தர் அணைத்தங் கயலிருத்தி
 அம்மே முகமா நிறைமதியுண(ு)
 அளித்தி யந்தக் குறைமதியென்
 ரூடல் காட்ட அவருடனே
 முத்தங் கொடுத்து விளையாடும்
 முதல்வீ வருக நான்குமறை
 முதலே வருக இருசரண
 முகையார் கமல மெம்மகத்தும்
 அத்தன் கேதீச் சரத்தினும்வைத்
 தாட வருக வருகவே
 அருளார் கெளரி யடிகுட்டி
 யாள வருக வருகவே.

54

செம்பஞ் சனது சிற்றடிகள்
 தீட்ட வருக தேன்மழலை
 தெவிட்ட வருக இருகரங்கள்
 தீண்ட வருக பிறைநுதலில்
 ஸபம்பொற் றிலக மிடவருக
 பானஸ் விழிக்கு மையேழுதிப்
 பார்க்க வருக பாலாவிப்
 பாங்கர் பசங்கா வலர்ந்தநறை
 கொங்குண் மலர்கள் பறித்துனது
 குழலிற் சூட்ட வருகாடி
 கொஞ்ச வருக அண்டமேலாம்
 குலவுங் கழங்காய் எடுத்தருளால்
 அங்கு குழுமு மாயழுட
 னட வருக வருகவே
 அருளார் கௌரி யடிகுட்டி
 யாள வருக வருகவே.

55

மலயத் துவசன் மகளாகி
 வண்ட ஸாடி முடிகுடி
 வளருங் கன்னித் தமிழ்புரந்து
 மதுரை யாண்ட மாதரசே
 சிலையோன் ரேந்திக் குறட்பூத்த
 தெய்வப் படைகள் சாய்த்துவெயில்
 செய்ய வனல்தன் ஸிலவுமிழுந்
 தேவு முக்கண் ணேறுபட
 முலையோன் றிமந்து வலியிழந்து
 முன்னைத் தகுக்கு மிழந்துகனி
 முத்தங் கொடுத்தும் முடிகொடுத்தும்
 முவா முதல்வற் காளாகும்
 அலையோன் றியகே தீச்சரத்தி
 னணங்கே வருக வருகவே
 அருளார் கௌரி யடிகுட்டி
 யாள வருக வருகவே.

56

கருணை சுரந்து பொழியவரு
 காளமுகிலே ! கறைந்தில
 கண்டன் மகிழ்ந்து கவவத்திடுசெங்
 கரும்பே ! கயிலைக் கொளியுட்டும்
 தருண மனியே ! கடலமுதே !
 சயிலத்திருந்த கவவத்தேனே !
 தருவிற் பழுத்த நறுங்கனியே !
 தளிர்மென் பதங்களோடுத்தாட
 வருக ! வருக ! வெனவேத்தி
 மலசிட் உனசீ றடிபரவும்
 வண்ண மகளி ருடனுட
 மறியுந் திரைநீர் பாலாவி
 அருகு வருக ! அன்பார்துய
 ரகற்ற வருக வருகவே
 அருளார் கெளரி யடிகுட்டி
 யாள வருக வருகவே.

57

செக்கச் சிவந்த முகையவிழச்
 சேல்கள் வெடிப்பச் சிவனடியார்
 திருவா சகத்தி னிசைபாடிச்
 சென்று சென்று தீர்த்திகையிற்
 புக்கு முழுகி நூற்றெட்டுப்
 பொன்னூர் கலசம் பூரித்துப்
 புலன்கள் ஒடுக்கி மகாலிங்கப்
 புனிதனூர்க்கு நீராட்டும்
 மைக்கண் டத்தர் அஞ்சொன்ன
 வாரிப் பெருகும் பாலாவி
 மறுகிற் கைலை மகிழ்நருடன்
 வாமம் பகிர்ந்த மடப்பிடியே
 அக்கம் புனையு மன்பரகத்
 தம்மை வருக வருகவே
 அருளார் கெளரி யடிகுட்டி
 யாள வருக வருகவே.

58

சந்தார் பொதியத் தவமுனிக்குத்
 தமிழ்தேர் வறவன் ருரைத்தருளித்
 தாதைக் கோதி மறைப்பொருளைச்
 சயிலத் தொடுகூர் தடிந்தவயிற்
 செந்தார் முருகன் நலையளித்த
 தேவீ வருக மலர்ப்பொழில்குழ்
 திருக்கே தீச்ச ரத்தமலன்
 செம்மார் பகத்து வடுப்படுத்த
 பந்தார் முலை னமுதூட்டிப்
 பலகோ டியவா முயிர்க்கூட்டம்
 பாச மகன்று சிவபோகம்
 பயிலப் புரக்கும் பராபரையே !
 அந்தா மரையி னணங்கினரோ
 டாட வருக வருகவே
 அருளார் கௌரி யடிகுட்டி
 யாள வருக வருகவே.

விழுந்தார் வத்தி ஞெடுப்பனிந்து
 விம்மி விம்மி விழிபொழிநீர்
 வெள்ளம் பெருகி வெண்ணீற்றின்
 மேனி நலைப்ப வியன்கங்கைக்
 கொழுந்தார் கொன்றை மதிகுடுங்
 குழக ஞேடு மமர்நினது
 கோயில் வலம்வந் துருகிமனங்
 குழைந்து குழைந்து தமிழ்பாடித்
 தொழுந்தா ளன்ப ருடன்கூடித்
 துரியங் கடந்த சிவபோகந்
 துய்த்து நினைப்பு மறப்புமிலாச்
 க்கவா னந்த நிலைவேண்டி
 அழும்பா லரையா தரிக்கவருள்
 அன்னை வருக வருகவே
 அருளார் கௌரி யடிகுட்டி
 யாள வருக வருகவே.

எ. அம்புலிப் பருவம்

மதியமே யஞ்சனீ வாவாவு னங்கமுள
மறுவோடு கஷயமு மினிந்
மாற்றலாந் தேயாத வாழ்வடைய ஸாமிரவி
மானவொளி பெற்று வவலாம்;
தகிமத் துடைந்தெனச் சஞ்சல முருதுவான்
தனிலாட்சி பெற்று வவலாம்;
சாருமடி யார்களங் கத்திலுறு மின்னல்கள்
தனிர்த்திடக் கருணை கொண்டு
பதியெலாம் புகழ்திருக் கேதீச் சரத்தினிற்
பரமஞாரு பாதி கொண்டு
பாலானி மறுகினிற் பயிலுநடை கொண்டுலவு
ஙாவெய்ட னட வாராய்
அதுகொண்டு நோயகலு மலைவுண்டு திரியாம
லம்புலி யாட வாவே
அருமறைக் ளறிவரிய அன்னைகள ரிக்கொடியோ
மம்புலி யாட வாவே

61

பாகத் திருந்தபர மேசர்செஞ் சடைமீது
பயிலுநின் னழகு கண்டோ !
பண்ணுசிறு விதியிட்ட சாபந் தொலைக்கவோ !
பாந்தலஞக் கஞ்சல் கண்டோ !
ஆகத் துறும்பினி யகற்றவோ மால்துயிலு
மலையாழி வந்த ஏறவோ !
அறிகிலே மம்புலி யனைகளரி நயகி
யழைக்கிறு ளாட வாவே
ழுகத்து மலர்சிந்த வயல்வாளை தாவிப்
புடைக்குநீர் வளமி குந்து
போங்குபா ஸாவியின் புடைகோயில் கொண்டுவெம்
புனிதர்கே தீசர் பாகம்
ஆகப் பதம்பணியு மடியருக் கருளம்சை
யம்பினைக்கயோ டை வாவே
அருமறைக் ளறிவரிய அன்னைகள ரிக்கொடியோ
மம்புலி யாட வாவே

62

வானகத் துலவினும் வளையரா வண்டிடும்
 மழைமுகில் மறைக்கு மதனன்
 வைகுகுடை யாயிடின் மறைமுத ஞுதற்கணை
 மருவிடும் வண்ண மடவார்
 பானஸ்விழி முகமுறிற் பருவம் பெயர்ந்திடப்
 படரொளி யழிந்து படுவாய்
 பாலாவி மறுகினிற் பயில்வண்ட ஸாடிடப்
 பரைகெளரி கூவி நின்றுள்
 தேனுண்டு வண்டுசெவ் வழியரட மயிலாடு
 தேர்வீதி சூழ்ந்த பூங்காச்
 செறிநிழ ஸரம்பையரோ டைந்தொழிலி னடல்புரி
 தெய்வக் குழந்தை யுடனே
 ஆனந்த மாகவிளை யாடலாம் பாடலாம்
 அம்புலீ யாட வாவே
 அருமறைக எறிவிய வன்னைகௌ ரிக்கொடியோ
 டம்புலீ யாட வாவே.

63

முத்தெறி திரைக்கடல் முளைத்தெழுந் தொளிவீசு
 முழுமதி குதலை மொழியால்
 முளரிக் கரங்கொண்டு வாவா வெனச்சிறூர்
 முடிவரு நாள மூத்துக்
 கத்துமொழி கேளாது ககனத் துலாவுவது
 கடன்று காசி னியுள
 கதியற்ற பாலரென வென்னிடேல்; கெளரியிவள்
 கைலாயர் பன்னி கண்டாய் !
 பத்தருக் கருளும் பராபரை சினந்திடிற்
 பகிரண்ட கூட மெல்லாம்
 பஸ்மீ கரப்படும்; பரைசிறிது வெகுளுமுன்
 பாலாவி நதிம ருங்கே
 அத்தனரு ஞருவாய அம்மையுட னயலமர்ந்
 தம்புலீ யாட வாவே
 அருமறைக எறிவிய வன்னைகௌ ரிக்கொடியோ
 டம்புலீ யாட வாவே.

64

கலையால் நிறைந்திட்ட கண்ணும்வா எரவயது
 கௌவிடக் காத்தி ருக்குங்
 கதிரவ னுதிக்கக் கரந்திடும் வாளொளி
 கவின்பெறக் கருதி மேரு
 மலையால் வலம்வந்து வந்தலைந் தாலுமுன்
 மாக சிறித கலாதுகாண்
 மனிகண்டர் சடையிடை மறைந்திருந் தெக்காலம்
 வாழ்வுபெற வெண்ணி நின்றுய?
 தலையால் நடந்தாலு முன்குறைகள் தோது
 தண்மதி கேதீச் சரத்
 தலமமர்ந் தன்பரிடர் சகலமும் போக்கியருள்
 சைலமட மங்கை யுடனே
 அலையால் வளம்பெற்ற பாலாவி நதிமருங்
 கம்புலீ யாட வாவே
 அருமறைக எறிவரிய வன்னைகளை ரிக்கொடியோ
 டம்புலீ யாட வாவே.

65

மதுமலர் கரங்கொண்டு மலரடி மனங்கொண்டு
 மறைகொண்டு தமிழ் கொண்டுநாம்
 வழிவழிநு மடியரென வந்துபதி னெண்கணமும்
 வந்தித்து நிற்க மேலும்
 துதிகொண்டு மெய்யன்பர் தொழுதுகண் ஸீர்கொண்டு
 தோத்திர மியம்பி நிற்கச்
 சுருதியின் முடிவிலுறை கெளரிநா யகியுனது
 துணைநாடி வருக வெனவுங்
 மதிகொண்டு தேராது மதியமே நீவானில்
 பகிழ்கொண்டு ஸாவன் முறையோ
 வானுதி பூதத்து மன்னுயிரோ டுன்னையும்
 வாழ்விக்கு மம்மை யிவள்காண்
 அதுமனங் கொண்டுதீ அருளுருவின் அம்மையுடன்
 அம்புலீ யாட வாவே
 அருமறைக எறிவரிய அன்னைகளை ரிக்கொடியோ
 டம்புலீ யாட வாவே.

99

வேறு

உலவாக் கலைகோ ஞவரக்கடொறு
 முண்டுன் மெழு முரகமினி
 உன்னை வணங்கப் பெறுவைதளி.
 ரோத்த கரங்கொன் டெனூட
 மஸர்வாய் திறந்திங் கழைக்கின்றுன்,
 வாவா வாவம் புலியேநீ
 மதியென் ஞெருபேர் பெற்றனையே
 மதியுண் டாயின் வாவாவா
 சிலையிற் கஃனாயிற் கைலைவரு
 தெய்வக் கணங்கள் புறங்கண்ட
 தேவி கௌரி யுடனுஞ்
 செவ்வி கிடைத்தல் சிறிதோநீர்
 அலையிற் பொலியும் பாலாவி
 அழகார் மருங்கி ஸாடிடவா
 அருளார் கௌரி நாயகியோ
 டாட வருக அம்புலியே.

67

முந்நீர்ப் புணரி யொளித்தெழுந்த
 முழுமா மதியே வாவாவா
 முக்கட் பிரானின் முடிவளரு
 மொய்ம்பின் றநுக்கோ கலைகுறையும்
 அந்நாட் பெற்ற சாபமதை
 அயர்த்தி கொல்லோ ஆடலுகந்
 தம்மை கௌரி யழைக்கின்று
 ஸாட வாவுன் னங்கமுள
 பின்ன மகலுங் கறையகலும்
 பேனு மடியார் உடற்பினியும்
 பிறவிப் பினியு மாற்றவலை
 பிறழுப் பிறழும் பாலாவி
 அன்னம் பயிலதன் டலைநிழ
 ஸாட வருக அம்புலியே
 அருளார் கௌரி நாயகியோ
 டாட வருக அம்புலியே.

68

வேறு

முன்னமோ ரம்புயன் முடிகாண வெண்ணி யொரு
மோட்டெகின மாகி மேல்போய்
முதன்ட கூடங்க ளெல்லாங் கடந்தும்
முரண்வலி யழிந்து கானு
அன்னமுடி யிற்றவழ்தி யம்புலீ யதுகண்
தழைக்கிறு எம்மை வாவா
ஜந்தொழிலி ஞடல்புரி யகிலாண்ட நாயகியோ
மம்புலீ யாட வாவா
செந்நெல்வயல் சூழ்திருக் கேதீச் சரத்தினிற்
சிவசக்தி கெளரி யுடனே
தேனமரு நாண்மலர்கள் கொய்துவிளை யாடலாஞ்
சிறுமர வணுகி டா(து)
அன்னைமுடி யுந்தவழ்ந் தாடலாங் பாலாவி
யாறும் படிந்தா டலாம்
அமரர்முனி வரர்பரவு கமலவடி போற்றலா
மம்புலீ யாட வாவே.

69

வானகத் தாறுகோள லாலிரவி லுறுதலால்
மானிடங் கொண்டு வவலால்
மன்னுபல கணமும் மருங்கணை தலாலந்தி
வானத் தொளிர்ந்து வரலால்
நானிலம் போற்றலால் நவையுறுந் தக்கரூர்
நன்மருக ஞகீ யுறலால்
நாண்மதி நஷ்மிறைய யொப்பையோ வென்றறிய
நாயகி வரக் கூவினுள்
பானத்த மூர்துறைப் பாலாவி மறுகினிற்
பைந்தரு நிழற்க னிமையோர்
பாவைய ரொடைந்தொழிலி ஞடல்புரி பறையோடும்
பான்மதி யாட வாவா
ஆனத்தி யூரம்மை யயலமர்ந் தசுள்பெறுவை
அம்புலீ யாட வாவா
அமரர்முனி வரர்பரவு கமலவடி போற்றலா
மம்புலீ யாட வாவே.

70

அ. அம்மானைப் பருவம்

காறை கஞ்சப் போகுட்டுறு பிதாயகன்
 கழறுமறை யோதை யுடனே
 கழுமல் முதித்தமுத தமிழ்விரக ராதியோர்
 கண்டதிரு முறையோ ததயு
 தேஞ்செடு பால்கலந் தென்னமெய் யன்பர்செவி
 தித்திக்க நித்த மோங்கும்
 திருவீதி சூழுநீள் மதில்வாயில் வானளவு
 திகழ்கோ புரங்க ஸோங்க
 வானுடர் காலைனை மறைமுத லிருந்துவர
 மருஞ்சே தீச்ச ரத்தில்
 வாமபா கம்பகிர்ந் தஸ்பருங் கருஞ்சமலை
 வல்லியா மலைவ ராகி
 ஆனத அருளினெடு பாலாவி மறுகதனில்
 அம்மானை யாடி யருளே
 அரிபிரம ரறிவரிய வமலரிட மஹர்கௌரி
 அம்மானை யாடி யருளே.

71

கஞ்சமலர் மீதினுங் கருதுமறை முடிவினுங்
 கைகுவித் துநகு மன்பர்
 கண்ணினும் மற்றவர் கருத்தினுங் கேதீசர்
 காணநட மாடு மடியெம்
 நெஞ்சினு மிதித்தாட வல்லையோ மல்லல்வள
 நீடுகே தீச்ச ரத்தில்
 நீணக மோரிரண் டின்றுதங் கீழமையால்
 நிதமடி பராவு பறையே
 தஞ்சமுன் எடியெனத் தாழ்ந்துருகு மன்பர்தஞ்
 கஞ்சலம் போக்கி மேலாம்
 சகலபோ கங்களுஞ் சிவபதமு மவர்பெறத்
 தந்தருஞ் முமைசங் கரி
 அஞ்சலென வன்பதுக் கபயங் கொடுத்துநீ
 அம்மானை யாடி யருளே
 அரிபிரம ரறிவரிய அமலரிடம் அமர்கௌரி
 அம்மானை யாடி யருளே.

72

பண்ணேறு செந்தமிழ்ப் பாடலை வன்னைநின்
 பாதபத் மங்கள் பரவிப்
 பல்லுழி யர்ச்சித்த பலனல்ல வோதேவர்
 பதியாகி யிந்தி ரண்றுன்
 விண்ண டளிப்பதும் வேதன் படைப்பதும்
 விண்டுதிரு மகளை யெய்தி
 விரிப்பும் பாயற் கிடந்துலகு காப்பதும்
 மெல்லிதழ்ச் சிற்ற டியெனுங்
 கண்ணேறு கமலங் கருத்திடை யிருத்திக்
 கசிந்துகவி பாட வருள்தா
 காரணி குழற்கமலை பூரணி புராந்தகி
 கௌமாரி மாதும் கியே
 அண்ணேறு சாலிவயல் அயல்குழு மாந்தைதனி
 லம்மானை யாடி யருளே
 அரிபிரம் ரறிவரிய அமலரிடம் அமர்கௌரி
 அம்மானை யாடி யருளே.

73

கார்கொண்ட கந்தரக் கனல்கொண்ட செங்கரக்
 கதிர்மதிய மங்கி கொண்ட
 கண்கொண்ட முடியிலோரு பெண்கொண்ட மும்மதக்
 கரியுரிவை பேர்வை கொண்ட
 போர்கொண்ட மூவிலீச் சூலவேல் கைக்கொண்ட
 புரிசடைப் புராரி திவனுர்
 புண்கொண்ட மேனியொரு புடைகொண்டு பல்கோடி
 புவனங்கள் கொண்ட வுயிர்கள்
 பேர்கொண்ட தனுகரண புவனபோ கங்களாம்
 பேறுகொண் டேய வுன்னிப்
 பேரரு ஞளங்கொண்ட பெரியபெரு மாட்டியெம்
 பிழைகொண்டு தாழா துவந்து)
 ஆர்கொண்ட முடியீதி லணிகொண்ட பிறையனிந்
 தம்மானை யாடி யருளே
 அரிபிரம் ரறிவரிய அமலரிடம் அமர்கௌரி
 அம்மானை யாடி யருளே.

74

வஞ்சரைம் புலவேடர் மாயவலை யிற்சிக்கி
 வாழுநெறி யறிவு ருது
 வல்வினை புரிந்துதனை யறியாது நின்கமல
 மஸரடி மனங்கொ எாது
 சஞ்சலம் கொண்டுவு முயிர்களிற் நுயைகொண்டு
 சற்குருவி னுருவு கொண்டு
 தானிய லிருத்தியருள் வாழ்வளித் தருளம்னம்
 சங்கரி பரா சக்திசெங்
 கஞ்சமென் மஸரடிக் கௌமாரி மாதங்கி
 காமாட்சி கங்கா தரி
 காளகந் தரிந்லி மாலவன் தங்கைசிவ
 காமிவா ராகி யுமையே
 அஞ்சலென் றபயங் கொடுத்தருளு மூலகண்டை
 அம்மானை யாடி யருளே
 அரிபிரம் ரறிவரிய அமலரிட மமர்கௌரி
 அம்மானை யாடி யருளே.

75

தஞ்சமுன் னாடியென்று சரணடையு மன்பர்தஞ்சு
 சஞ்சித மலங்க ணீக்கிச்
 சங்சிதா னந்தநிலை சாரவைத் திடுபாத
 தாமரை மறப்பின் றியெம்
 நெஞ்சிதுத் திப்புவன் தத்துவா திக்கௌலா
 நின்னஞ்சுளி னை கற்றி
 நிர்க்குண னந்தபர வெளியிலே நானற்ற
 நின்மல சுகந்தரு வையோ
 பஞ்சியலு மெஸ்ஸடிப் பரிபுர மிழற்றஒவி
 பாலாவி மறுகி லாடும்
 பாவையே வள்ளிகுஞ் சரிமருவு குமரணைப்
 பாலனென வீன்ற பரையே
 அஞ்சலென வன்பருக் கபயங் கொடுத்துந்
 அம்மானை யாடி யநுளே
 அரிபிரம் ரறிவரிய அமலரிட மமர்ஜௌரி
 அம்மானை யாடி யருளே.

76

கொந்தவிழு மென்மலர்க் கூந்தற் பெதும்பையர்கள்
 கோலமிட் ததனி னுப்பன்
 கும்பமிட் லர்தூவி மணநாறு தூபமோடு
 கோவினெய்த் தீப மிட்டுப்
 பைந்தனிர்ப் பதம்இட்டு வந்தனை புரிந்திடப்
 பனிமலர் கரங்க ஸிட்டுப்
 பாலாவி மறுகதனில் ஆடவரு கென்றுபல
 பாடிப் பரிந்து நிற்கச்
 சிந்ததசெய் யாதிஞு திருச்செவி மடாதுந்
 செயலற் றிருத்தல் முறையோ
 தேவிசங் கரிந்தி மாதவன் சிறுதங்கை
 ஜிவகாமி திரியம் பகீ
 அந்தமென் மகளிரோடு மாடரங் கதனில்வந்
 தம்மானை யாடி யருளே
 அரிபிரம் ரறிவரிய வமலரிட மமர்கெளரி
 அம்மானை யாடி யருளே.

77

தேனேறு கஞ்சத் தளத்தினும் மெய்க்கீர்பா
 சிந்ததத் தளத்து மகிடன்
 சிரமீது மிமமேறு வரைமீது மலருமுன்
 சிறுடி செழுங்க முனியிற்
 பானேறு தீர்த்திகைப் பாலாவி மறுகினிற்
 பந்தாடு மங்கை யரோடும்
 பாடலினே ப்ம்மானை யாடிற பனிக்குமோ?
 பங்கயச் செங்கை நோமோ?
 பூநாறு சுகிஞர் பொன்னுடர் மகளிரோடு
 பொங்கு பாலாவி தீரம்
 புரியுமெந் தொழிலாய வம்மானை யாடவா
 பூரணி புராந்த கீவெள்
 ணானே றுயர்த்தப்பரை யலகிலுயி ருய்யந்
 யம்மானை யாடி யருளே
 அரிபிரம் ரறிவரிய வமலரிட மமர்கெளரி
 அம்மானை யாடி யருளே;

78

வெறிநாறு பூங்குழல் விரிந்தாட வானுதலில்
மின்னுசிந் தூர மாட
வேலொத்த செங்கயல் விழிக்கடைகள் அருளமுத
வெள்ளம் பெருக்கி யாட
மறிநாறு செங்கரம் வனசமலர் கொண்டாட
வதனசந் திரனு மாட
மறைவான நூலிடை மருங்கினி வசைந்தாட
மனிநூ புரங்க ஓலறும்
நெறிநாறு சிற்றடி யெடுத்தன்பர் நெஞ்சத்து
நின்றுடே சாமுன் டியே
நின்னடிகள் பரவாத வெம்மனப் பாறையினும்
நித்தநின் றட வருள்வாய்
அறியாது மறைதேடு மன்னைகே தீச்சரத்
தம்மானை யாடி யருளே
அரிபிரம் ரறிவரிய அமலரிட மமர்கௌரி
அம்மானை யாடி யருளே.

79

காகுற்ற வாணவங் கன்மமா யாமலக்
கட்டினின் நெம்மை மீட்டுக்
கருணைநற ஹுறுமுன் கமலவடி கதியெனக்
கருதுமெய் யறிவு தந்து
செருற்ற நின்னடியர் சேர்க்கைதந் தவரடிகள்
சேவிக்கு மன்பு தந்து
சிவபோக வாழ்வதந் தடியேமை யளவுந்
திருவுன்ன முண்டு கொல்லோ?
பேருற்ற வண்டகோ டிக்கௌலா மாக்கியவை
பேணிப் புரக்கு முழையே
பெரியநா யகிபரம னுருவநா யகியுயிர்கள்
பெற்றநா யகிபு ரணி
ஆகுற்ற செஞ்சடையி எழுகுற்ற பிறையனிந்
தம்மானை யாடி யருளே
அரிபிரம் ரறிவரிய அமலரிட மமர்கௌரி
அம்மானை யாடி யருளே.

80

கூ. நீராடற் பருவம்

மலச்ததேங் கூந்தல் குலைந்தாட
 வரிவண்டி னங்கள் கலைந்தாட
 மகரக் குழைகள் அனைந்தாட
 மனிமுத் தலங்கல் மருங்காடக்
 கலைப்பும் பட்டு நனைந்தாடக்
 கலவைச் சாந்து கரைந்தாடக்
 கலந்த வாய் மொருங்குமிகு
 களிகொண் டாடக் கரங்கூப்பித்
 தலத்தே பரவும் தொண்டர் பதம்
 தலைகொண் டாட வானுலகோர்
 தண்கற் பகக்கா மலர்சொரிந்து
 தாய்வாழ் கென்று தளிர்த்தாடப்
 புலத்தே பாயும் பாலாவிப்
 புதுநீ ராடி யருளுகவே
 பொன்னம் பொருப்பில் வருகெளரி
 புதுநீ ராடி யருளுகவே.

81

சாஸ்பிற் சிறந்த கபிலனெனும்
 தவமா முனியால் நீருய
 சகரர்க் காகப் பகிரதனுற்
 றலத்து வந்த வான்கங்கை
 ஏலப் பரந்து படியுமவர்க்
 கிகமும் பரமும் கொடுத்தருளி
 எண்ணிப் புலங்கள் உழுமளர்
 ஏற்ற மைத்து வழிகோலக்
 காலிற் பாய்ந்து வளம்பெருக்கிக்
 கரையிற் றிரையால் முத்தெரதுக்கிக்
 கரவற் றுன்றன் னடியரவும்
 கவிஞர்க் கம்மை நின்கருணை
 போலப் பெருகும் பாலாவிப்
 புதுநீ ராடி யருளுகவே
 பொன்னம் பொருப்பில் வருகெளரி
 புதுநீ ராடி யருளுகவே.

82

வேறு

தேனுறு கொன்றையுந் திங்களு மலர்ந்திடுக
செஞ்சடை டவியின் மருவித்
தேவகுல கோடுபா ருலகும் பணிந்திடச்
செம்மாந்து திரைகள் வீசும்
வானுறை யோத்துவரி வண்டுபண் பயில்சோலை
மாடுகொண் டாடு மன்பர்
மலமாயை கன்மமொடு முடனே யகற்றிடும்
ஶாட்சியுங் கொண்டு கெண்டை
மீனுறு செஞ்சாலி வயல்பாயு மடைதோறும்
வெள்ளாம் பெருக்கு மன்னர்
வெறிநாறு செங்காலி களையப் பரந்துலவி
விளைவுட்டி யுயிர்கள் போற்றும்
யானுறு தெண்டிரை பரந்தாடு தீர்த்திகைப்
பாலாவி யாடி யருளே
பரமசிவ னருளுருவில் வருகேளரி பொங்குநீர்ப்
பாலாவி யாடி யருளே.

83

மலயத் திருந்தகுறு முனியுண்ண லாஸ்மாயம்
வல்லகுர் மாவி னுருவாய்
வலிகெளன் டலைத்தலால் மதுரையுக் கிரவருமர்
வற்றவே லெறித லாஸ்நின்
வலமுற்ற பரமனெரு வலைகொண்டு வீசலால்
மந்தர மதித்த லாஸ்முன்
வசையற்ற வுவர்வேலை யன்றுதெண் ஸீர்மருவி
வந்தாடு மன்பர் மலநோய்
உலவப் புரிந்துனது கருணைப் பெருக்கென்ன
உலகிற் பரந்து பலகால்
ஊடேறி மாடுபைங் கூழன்னை யெனவளர்த்
தொப்பி லாநல் வளங்கள்
பலபெற்று வெண்டிரை நுரைத்துப் படர்ந்துலவு
பாலாவி யாடி யருளே
பரமசிவ னருளுருவில் வருகேளரி பொங்குநீர்ப்
பாலாவி யாடி யருளே.

84

வந்துநீர் புகுமன்பர் வஸ்வினை யிரித்தென்ன
 மதுகரமி ரைத்தெ மும்ப
 வாளைசேல் கயல்கெண்டை மாயைக ளகன்றேடு
 மாறுநிலை யின்றி யோட
 நந்துமுத ஸாயவுயிர் நாடிநிலை கெட்டெறி
 நலியாண வத்தி ளகல
 நாதாந்த ரூபியுன் னறைமலர்ப் பதநெஞ்சி
 னடமாடு மடியா ரெல்லாம்
 அந்தியொடு சந்திதின மரடிக் களிக்கின்ற
 அன்னசெயல் கண்டு கந்தே
 அருள்புரிய அன்னைநின தயலுற்ற வன்பர்குமு
 அரகரமு ழக்க வருளாரல்
 பந்தமற நாமேலாம் பண்ணினேர் மொழியன்னை
 பாலாவி யாடி யருளே
 பரமசிவ னருளுருவில் வருகெளரி பொங்குநீர்ப்
 பாலாவி யாடி யருளே.

85

மாடெலா மறையினேலி வயலெலா மள்ளரோலி
 மடையெலாம் நீரி னெலியால்
 வளமுற்ற மாதோட்ட மருவுதென் கமிலையாய்
 மன்னு கேதீச ஏத்து
 வீடுற் றிடும்பெரு விருப்புற்று வந்துபணி
 மெய்யன்பர் உள்ள வுடனேய
 வீட்டிப் பெநுங்கருணை யாட்டிப் பதங்கள்தர
 வெள்ளே றுகந்த வரனுர்
 ஆடலாற் செஞ்சடை யணிந்தபா கீரதியை
 அங்குவைத் தென்ன நிலவி
 அணிகொண்டு முத்தமெறி யலைகொண்டு தெண்ணீ
 ரகங்கொண்டுநிலைகொண்டுதென்
 பாடெலாம் வழிகொண்ட பரவைநிகர் செந்துறைப்
 பாலாவி யாடி யருளே
 பரமசிவ னருளுருவில் வருகெளரி பொங்குநீர்ப்
 பாலாவி யாடி யருளே.

86

அஞ்சிடேல் ஆடுதற் கன்னையிது கம்பைநதி
 யன்றுதென் மதுரை நகரை
 அலைகொண் டழித்திடு மெனவந்த வைகையன்
 றையன்விட வங்கு பெருகி
 விஞ்சலை புரண்டொழுகு கங்கையா றன்றுலகில்
 மெய்ந்தெந்தியில் நின்று பணிவார்
 வினையொழிந் துய்திபெற விடையேறு கேதீசர்
 மேதினியில் வைத்த மென்னீர்
 கொஞ்சலைப் பாலாவி குடையநின தாயமொடு
 குறுகிமா மறுகில் வந்து
 கூடிக் களித்தாடி மாடுற்ற தனுநிழற்
 கொண்டபே ரயர்வு போக்கிப்
 பஞ்சிற் பொலிந்தநுரை திரைவீச தண்டுறைப்
 பாலாவி யாடி யருளே
 பரமசிவ எருஞ்சுருவில் வருகெனரி பொங்குநீர்ப்
 பாலாவி யாடி யருளே;

87

வேறு

மதிநாற வுச்சி மணிநாக நாற
 மதுமத்த நாறு முடியார்
 வஸமாக நாலு மறைநாறு முந்தி
 மலர்நாறு வெள்ளை விடைமேல்
 துதிநாறு மன்பர் சுவைநாறு பாடல்
 தொடர்வேத வோதையுடனே
 சுரர்தாவு புஷ்ப மழையூடு மன்னை
 துணையாய வாய மருவ
 நதிநாறு நீரு நறைநாற வந்து
 நவைதிகு மன்பி னடியார்
 நமவோதை யோடு பணிமாந்தை மேய
 நகர்கேது பூசை புரியும்
 பதிநாறு தீர மணிநாற ஏந்து
 பாலாவி யாடி யருளே
 பரமேசர் கண்ணின் மணியான கௌரி
 பாலாவி யாடி யருளே.

88

அலைமென் கரத்தி ஸமரம் புயத்தி
 னஸர்கண்ணி னீல மலரின்
 அணிபுன் சிரிப்பி ஸமைமுத் தினத்தில்
 அமர்பக்ஞை வண்ண வுருவின்
 நிலைகொண் டபுள்ளி னேலிவாக் கிலன்னை
 நினையோத்து நீடு மருள்போல்
 நிலவிப் பரந்து பரைநீ யளித்த
 நிறைபொற் கலத்தி னமுதம்
 உலகுய்ய வுண்டு ஜிவஞான முற்ற
 வுயர்சண்பை மன்ன னருர்
 உறுசந் தரன்ற னருளநுறு பாடல்
 ஒலிபொங்க வேத்து மடியார்
 பலமுற்று நின்ற னருளார வாடு
 பாலாவி யாடி யருளே
 பரமேசர் கண்ணின் மணியான கௌரி
 பாலாவி யாடி யருளே.

89

மழையென்ன வந்து வரைநின்றி ழிந்து
 வலமாய்வ ளைந்து னடியார்
 மனதிற்றே ஸிந்து மலர்சந் தொதுக்கி
 வயலிற்பு குந்து பெருகி
 விளைசெந்நெல் கண்ணல் விரவிப்பு ரந்து
 விதியோடு மாடு மடியார்
 வினையான பந்த முடனேயி னேடு
 விலகத்து ரந்து மலர்கா
 விழிகின்ற தேனி னுடனென்றி ஜயர்
 எமுதச்சி றந்த தமிழ்போல்
 இனிதாகி யுன்ற னடிபாடு மன்பார்
 இதயத்தி லூறு மருள்போல்
 பழக்சுவைக்கு மிசைபோல வோடு
 பாலாவி யாடி யருளே
 பரமேசர் கண்ணின் மணியான கௌரி
 பாலாவி யாடி யருளே.

90

க0. ஊசற் பருவம்

நிகமா கமங்கால் விட்டமதாய்
 நீள்சாத் திரங்கள் வடமாக
 நெறியிற் பொலிந்த வுபநிடத
 நேர்பொற் பலகை மீதிருத்தும்
 தகவார் பிரண வப்பீடத்
 தவிசி லமர்ந்து பல்லுயிர்க்கும்
 சார்ந்த பிறவிப் பினிநீக்கித்
 தருநின் னருளாஞ் சிவபோகச்
 சகவாழ் வளிக்க வறாள்கொண்டு
 சோதி முகத்தின் னகைகொண்டு
 சூழ மடியார் துதிகொண்டு
 தூய வடங்கள் கரங்கொண்டே
 அகிலார் கூந்தல் அவிழ்ந்தாட
 ஆடியருள்க பொன்னுாசல்
 அனியார் கேதீச் சரக்கெளரி
 ஆடி யருள்க பொன்னுாசல்.

செம்பொற் பதங்கள் சிலம்பாடச்
 சிறுநுண்ணிடையிற் பட்டாடத்
 திருமார் பலங்கல் முத்தாடச்
 செந்தாமரக்கண் னருளாட
 வம்பர் குழலின் வண்டாட
 வாழ்த்து மடியார் மகிழ்ந்தாட
 வரவும் போக்கும் புரிந்துமன்று
 வாடும் உயிர்கள் வாழ்வுபெற
 உம்பர் பொழிமா மலர்மாரி
 உலகு புதைப்ப வோங்குமறை
 யுடனின் றமிழி ஞெலிபொலிய
 உள்ளத் தருள்கொண் வெந்தேறி
 அம்பொன் மனியார் பீடமர்ந்
 தாடியருள்க பொன்னுாசல்
 அருளார் கேதீச் சரக்கெளரி
 ஆடி யருள்க பொன்னுாசல்.

வேறு

மலையி ஹுதித்திடு மரகத மெய்த்திணு
மாதே சொக்கேசர்
மதுரை புரந்திட மனிமுடி யன்றருள்
மானே தண்டமிழின்
வலையிடை பட்டொரு கவிவழி பின்செலு
மாலோ னுக்கிளைய
மயிலென வந்துயர் கயிலை மலைக்கிறை
வாமத் தமர்தேவி
சிலை நுதல் கயல்விழி மதிமுக மரைமலர்
திருவடி யென்னவுளங்
தெரிய ஏ ஒக்கொளு மருள்வடிவாகிய
திருவே பாலாவி
அலைபொரு தழகுறு மனிகேதிச்சரத்
தாடுக பொன்னூசல்
அரகர வொலியொடு கௌரியிளங்கொடி
யாடுக பொன்னூசல்.

93

அமல ரிடத்துறை அழுத மொழிக்குயி
லாடுக பொன்னூசல்
அருளுங் விற்றிகழ் பவளாவிதழ்க்கொடி
யாடுக பொன்னூசல்
இமய மலைத்திரு விருவினை பற்றற
வினையடி தந்தருளும்
இறைவி பதம்பணி யடிய ருளங்கொளு
மேழிலி யயன்றிருமால்
அமயமி தென்றுநி னடிபர வத்திரு
நகையுட னாசலுகந்
தடிமலர் முன்னுற அருளோ டமர்ந்தினி
தாடுக பொன்னூசல்
அமரர் குலக்கொடி அருள்மலர் பொற்கொடி
ஆடுக பொன்னூசல்
அரகர வொலியொடு கௌரியிளங்கொடி
யாடுக பொன்னூசல்.

94

வேறு

எமத் தியன்றுநவ மனிகுழிற் ரித்திகழு
 மெழிலூஞ்சல் இனிதினேறி
 இசையின்வழி நடநவிலு மினவரம் பையர்முன்ன
 ரேத்தித் துதிக்க வண்ணத்
 தாமரைத் தவிசிலமர் திருவாணி யிருபுறந
 தாய்வரம்க வென்ன வாழ்த்தித்,
 தமனிய வடங்கள்கை தொட்டாட்ட அன்பர்சில
 சத்திசிவ சத்தி யென்ன
 மாமறை பசுந்தமிழின் மங்கலம் பாடவருள்
 மலர் வதனம் நகையரும்ப
 மயிலென்று பூங்கொடியில் வாவிநின்றுடல்போல்
 மன்பதைக ஞங்யவருளால்
 பூமலர்ச் சோலைமலி கேதீச் சரத்தம்மை
 பொன்னூசல் ஆடி யருளே
 பூங்தராய் வேந்தராழ் முலைசாந் தருள்கௌரி
 பொன்னூசல் ஆடி யருளே.

95

அருள்தந்து நின்னடி யகந்தந்து கருணைமலர்
 அரியகட் கடைகள் தந்தே
 அஞ்சே லெனத்திகழு மயகர மலினே
 டாசிமொழி தந்து சிந்தைத்
 தெருள்தந்து செம்மனத் தெளிவுதந் தடிபரவு
 செந்தமிழும் புல்வை தந்து
 சீர்பரவு நின்னடியர் திருவடித் தொண்டாய
 சேவையுந் தந்து கடுவண்(ட)
 இருள்தந்த கண்டத்தெ மிறையடிகள் மறவாத
 இன்பநிலை தந்து கருவுற்
 றினிவந்து பிறவாது னினையடிப் போதினிடை
 எங்துசிவ போகமார் மெய்ப்
 பொள்தந்து மெமையாளு கேதீச் சரத்தன்னை
 பொன்னூசல் ஆடி யருளே
 பூங்தராய் வேந்தராழ் முலைசாந் தருள்கௌரி
 பொன்னூசல் ஆடி யருளே.

96

சிறையார் மடக்கினிகள் திருவீதி தோறுமலர்
 செறிகா விநந்து பூவை
 செவிவாய் மடுக்கவுயர் சிவநாம மோதமயில்
 சிவசத்தி யென்ன வகவ
 மறையோடு செந்தமிழின் முறையோதை யுயர்வான
 மண்டில நிறைந்து மலிய
 மகவர் ஞெடுஞ்சுரர்கள் மழைபோல வைந்ததுவின்
 மலர்மாரி பெய்துவாழ்த்தப்
 பிறைவா னுதற்கனிள மடமாதர் மங்கலம்
 போங்குசுடர் ஏந்தி யேத்தப்
 பெய்கொண்ட லிடைதவழு மின்னவென வாவிப்
 பிறங்குபொற் பலகையேறிப்
 பொறையோடு நின்னருளி நிறைவோடு படரொளிப்
 பொன்னுசல் ஆடி யருளே
 பூந்தராய் வேந்தரழ முலைசுரந்தருள்கெளரி
 பொன்னுசல் ஆடி யருளே.

97

நாமணக் குந்தெய்வ நாமங்க னோதியருள்
 நாடிப் பரிந்து னடியார்
 நறைமணக்கும் வண்ண நாண்மலர்கள் கொய்துனது
 நளினவடி தூஷ்யவழுத்தத்
 தேமணக் குஞ்சுவைச் செம்பொளுள்க எயைவுறச்
 செந்தமிழ் கனிந்து சொட்டச்
 சிவமணக் கும்பாடஸ் ஓதியே தெரிவையர்
 செங்கரங் கொட்டி வாழ்த்த
 மாசணத் தென்றலின மரஞுத மதாய்விச
 மலர்முகங் கொண்டு எத்தில்
 மன்னுதிக வருள்கொண்டு வந்துபணி யன்பர்சிவ
 வாழ்வுகொண் உய்யவுன்னிப்
 பூமணக் கும்பொழிற் கேதீச் சரத்தம்மை
 பொன்னுசல் ஆடி யருளே
 பூந்தராய் வேந்தரழ முலைசுரந்தருள்கெளரி
 பொன்னுசல் ஆடியருளே.

98

வையகத் துயிர்கள்கூப மங்களத் தொடுவாழ
 மனியுச ஸாடி யருளே
 வரமஞ்ச அகுளுருவில் வருகௌரி யம்மையனி
 மனியுச ஸாடி யருளே
 ஜயரிட மாயமர்ந் தன்பர்பணி கண்டுவெந்
 தனியுச ஸாடி யருளே
 அரகர முழக்கினெடு மதியர்புடை யடிபரவ
 அனியுச ஸாடி யருளே
 மெய்மைப்பெறு சைவதெறி வேததெறி வாழவென
 மின்னாச ஸாடி யருளே
 மெஸ்லடிக் கீழன்பர் சிவபோக வாழ்வுபெற
 மின்னாச ஸாடி யருளே
 பொய்ந்தெறி யகன்றுயிர்கள் புனிதமுற வருளன்னை
 பொன்னாச ஸாடியானே
 பூந்தராய் வேந்தராழ முலைசுரந் தருள்கௌரி
 பொன்னாச ஸாடி யருளே.

திருமதுவு கேதீச் சரம்வாழ வந்துபணி
 சிவதெறிச் செல்வர்வாழத்
 தெண்ணீர் நிறைந்துபொலி பாலாவி வாழத்
 திருப்பணிகள் வாழவோங்கும்
 அரணைந் தெழுத்தோடு மரியமறை யாகமம்
 ஆனினம்வாழமறை யந்தணர்கள் வாழமழை
 யமைவுறப் பெய்துவாழ
 மகுவரும் சைவதெறி வாழ்நின் னடிபாடும்
 வண்டமிழ்ப் புலவர்வாழ
 வளரா ரியத்தினெடு தமிழ்வாழ வுயர்கலைகள்
 மருவுகுந குலமும் வாழப்
 பொருவிடைக் கேதீச் சரத்தமரு நாதனெடு
 பொன்னாச ஸாடி யானே
 பூந்தராய் வேந்தராழ முலைசுரந் தருள்கௌரி
 பொன்னாச ஸாடி யருளே.

ஊசற் பருவம் முற்றிற்று,
 திருக்கேதீச்சரத்துக் கௌரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ் நிறைவுற்றது
 திருச்சிற்றம்பலம்.

வ.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்;

அருஞ்சொற் பொருள் வீள்க்கம்

க. காப்புப் பருவம்

(குழந்தையைத் திருமால் முதலிய தெய்வங்கள் காக்க வேன வேண்டல்) இது முன்றும் மாத நிகழ்ச்சி.

1. திகிரி-சக்கரம்; வராகம்-பன்றி; கமடம்-ஆமை; களைக்கனுய்-புகலிடமாய்.
2. வாலை, சேல்-மீனினங்கள்; பூவை-நாகனைவாய்; பொதும்பர்-சோலை; இஞ்சி-மதில்; ககனம்-வான்
3. குவடு-மலைச்சிகரம்; முதாட்டி-ஒனைவை; உகைக்கும்-செலுத்தும்.
4. கோயலாம்-இளமையழகு.
5. துணர்-பூங்கொத்து; உம்பல்-யானை; பாகசாதனன்-இந்திரன்; கா-சோலை.
6. மலைவம்-பொதியமலை; வேள்-மன்மதன்; உததி-கடல்; மின்-இலக்குமி; அம்பரத்தி-சிதாகாசரூபி.
7. ஓதிமம்-அன்னம்; உபயம்-இரண்டு; பிணை-பெண்மான்.
8. மடங்கல்-சிங்கம்; மகிடன்-மகிடாசரன்
9. ஆர்த்தி-ஹட்டுவித்து; உலககாரணி-பிரபஞ்சத் தோற்றுத் திற்குக் காரணமானவள்.
10. இருமருத்துவர்கள் - இரண்டு கோடி அசுவினி தேவர்கள்; எண்வசக்கள்-எட்டுக்கோடி வசக்கள்; பதினெட்டுவர் முக்கனுருத்திரர்-பதினெட்டு கோடி உருத்திரர்கள்; பன்னி ருவர் உதய சூரியர்கள் - பன்னிரு கோடி சூரியர். ஆக முப்பத்துமூன்று கோடி தேவர்கள்; கோடி-முடிவு.

2. செங்கிரைப் பருவம்

(ஒரு காலை மடக்கி மறுகாலை நீட்டி இருகையுமன்றித் தலை
நிமிர்ந்து செங்கிரையசைதல் போல முகம் அசைய ஆடல்.
இது ஜந்தாம் மாத நிகழ்ச்சி)

ஏ. தாலைட்டுப் பருவம்

(நாவசைத்துப் பாட்டுப்பாடிப் பிள்ளையைத் தாலாட்டுதல்
இது ஏழாம்மாத நிகழ்ச்சி)

21. விருது குன்ற-சம்பந்தர் செந்தமிழ் முதற்சீர்;
முறை-தேவாரத் திருமுறை.
 22. பள்ளை-பருத்த; திமில்-ஏரி.
 23. பங்கம்-சேறு; பழனம்-வயல்; முளைச்சாலி-முளைநெல்லு;
மலைமன்-மலையரசன்.
 24. புனிறு-சன்றனிமை-இளமை; மகரம்-சுறு;
 25. செயலை-அசோகு; பூகம்-கமுகு; காழிவேந்தர்-சம்பந்தர்.
 26. மாதர் இளம்பிறை . அழகை இளம்பிறை
மங்கை-கங்காதேவி.
 27. மம்மர்-மயக்கம்; பரா-பாராட்டு.
 28. பறந்தலை-போர்க்களம்;
 29. யாமஜை-பச்சைநிறமுடையாள்

ச. சப்பானிப் பருவம்

(கைகளைச் சேர்த்துக் கொட்டுமாறு வேண்டுதல்
இனபதாவது மாத நிகழ்ச்சி)

31. பூகம்-கழுகு
32. பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவனு
கீய பஞ்சகர்த்தாக்களுக்கும் முறையே சரஸ்வதி, இலக்குமி,
உமை, மகேஸ்வரி, மனோன்மனி என்போர் சத்தை
களாவர்.
33. திரிபுடை - திரிபுட தாளம்
34. ஆடகப்பொது-பொன்னம்பலம்; சலசலோசனம்-செந்தா
மரைஒத்தகண்.
35. பாலுததி-பாற்கடல். 36. ஆயம்-கூட்டம்
39. நங்கையிருவர்-சரஸ்வதி, இலக்குமி;
வாலுகம்-வெண்மணல்;

ஈ. முத்தப் பருவம்

(குழந்தையை முத்தம் தருக என வேண்டல்
இது பதினேராம் மாத நிகழ்ச்சி)

42. பானல்-கருங்குவளை; கட்டு-பாசம்.
43. அகடு-வயிறு
45. சொரூப நிலை-சிறப்பு நிலை; தடத்தம்-பொதுநிலை.
46. வாரணம்-யானை; நந்து-சங்கு;
கவுணியர்-ஞானசம்பந்தர்; கழை-கரும்பு.
47. அமில்-வேல்; 48. பிரசம்-தேன்; தெருள்-ஞானம்.
49. கஞ்சம்-தாமரை; மஞ்சு-முகில்.

கா. வருகைப் பருவம்

(குழந்தையைத் தம்மிடத்தில் வருகவென அழைத்தல்)
பதின்மூன்றும் மாத நிகழ்ச்சி.

51. தென்கால்-தென்றல்; இருல்-தேன்கூடு;
வாமம்-இடப்பாகம்.

52. காழி-சீர்காழி; கமலை-திருவாரூர்; நம்பி-சுந்தரர்.
55. பானல்-குவணை.
56. மல்யத்துவசன்-மலயத்துவச பாண்டியன்
57. விபுதர்-தேவர்; மதலை-தூண்.
58. தீர்த்திகை-பாலாவித் தீர்த்தம்; அக்கம்-உருத்திரமணி; வாரி-நீர்.
59. சந்து-சந்தனம்; சயிலம்-கிரெளஞ்சமலை
60. துரியம்-சுத்தநிலை - நான்காவதுநானிலை

எ. அம்புலிப் பருவம்

(அம்புலியைக் குழந்தையோடு விளையாட வருகவென
அழைத்தல்,
பதினைந்தாம் மாத நிகழ்ச்சி)

61. ததி-தயிர்
62. சிறுவிதி-தக்கன்; பாந்தள்-பாம்பு.
63. மதனன்-மன்மதன்; செவ்வழி-ஓருபண்.
64. முளி-தாமரை; பஸ்மீகரம்-சாம்பராதல்
66. சுருதி-வேதம். 67. உவா-பூரணை.
68. முந்தீர்ப்புணரி-சமுத்திரம் (இருபெயரொட்டு); தண்டலை-சோலை; பின்னம்-தாழ்வு; கறை-மறு.
69. அம்புயன்-பிரமன்; மோடு-பெருமை; எகினம்-அன்னம்.
70. நலை-குற்றம்; பானத்தம்- (பால் + நத்தம்) -வெண்சங்கு; ஆன்-எருது; நத்தி-விரும்பி

ஆ. அம்மானைப் பருவம்

(பிள்ளையைத் தோழிகள் அம்மானையாட வேண்டுவது,
பதினேழாம் மாத நிகழ்ச்சி)

71. கான்-வாசனை; பிதாமகன்-பிரமன்;
முத்தமிழ் விரகர்-ஞானசம்பந்தர்; ஆனத-குறையாத.
72. நினைகம்-நீண்டபாம்பு; கழுமை-உரிமை (முன்னர் கேது என்னும் நாகம் பூசித்த தலமாகையால் ஏற்பட்ட உரிமை)

73. விரிப்புப்பாயல்-விரிந்த படத்தையுடைய பாம்பணை; விண்ணஞ்சு-தேவருவகம்; விண்ணஞ்சு-திருமால்.
74. கந்தரம்-கழுத்து; தனு-உடம்பு; கரணம்-உட்கருவி-மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பவை.
75. ஐம்புலவேபர்-ஐம்பெறிவழிப் புலன்களாகிய வேபர்; உருவகம்.
76. பரிபுரம்-சிலம்பு; குஞ்சரி-தேவயாணையம்மை.
77. பெதும்பையர்-இளம் பெண்கள்; நாப்பண்-நடு; கோ-பசு.

க. நீராடற் பருவம்

(பிள்ளையைத் தோழியர் ஆற்று நீராட வேண்டல்)
பத்தொன்பதாம் மாத நிகழ்ச்சி

81. மகரக்குழைகள்-சுரு மீன் வடிவான தோடுகள்; அலங்கல்-மாலை.
82. ஏல்-ஓப்ப; உழுமள்ளர்-உழவர் (வினைத்தொகை) கரவு-வஞ்சகம்.
83. செஞ்சடாடவி-சிவந்த சடையாகிய காடு; செம்மாந்து-இறுமாந்து; மாடு-பக்கம்
84. மலயம்-பொதியமலை; உலவ-நீங்க.
85. பிரிந்தென்ன-விட்டு விலகினுற் போல; மதுகரம்-வண்டு; நந்து-சங்கு.
86. வீட்டி-ஒழித்து.
88. நாலுமறை நாலுமுந்தி-நான்கு வேதங்களை ஒதும்பிரமன் தோன்றும் விட்டுனூவின் உந்திக்கமலம். வெள்ளிவிடை-விட்டுனூவாகிய இபயம். நரைவெள்ளேறு-தேவாரம்.
89. அலைமென்கரத்தில்-பாலாவியின் அலையாகிய மென்றை யான கையில்; அம்புயத் தினலர்கள்னி நீலமலரின்-தாமரை மலர்போலஸர்ந்த கண்போன்ற நீலமலரையும்;

அணிபுன் சிரிப்பில்லமை முத்தினம்-அழகிய சிறுநகை போலவைமெந்த முத்துக்களையும்; பச்சை வண்ணவுரு-பச்சை நிறமேனிப்படிவம்; புள்ளின் ஒலிவாக்கில்-பறவைகளின் ஒலியாகிய வாக்கையும்; அன்னை நினையொத்து-தாயே உன்னை ஒப்பாக; சண்டையமன்னன்-சம்பந்தன்.

90. கன்னல்-கரும்பு; ஜயர் எழுதச் சிறந்த தமிழ்-சிற்றும் பலவர் திருக்கரத்தால் எழுதுஞ் சிறப்பமெந்த திரு வாசகம்.

க0. ஊசற் பருவம்

(தோழியர் பிள்ளையை ஊஞ்சலில் ஏற்றி வைத்து ஆடும்படி வேண்டல்)

இருபத்தோராவது மாதத்தில் நிகழ்வது.

91. நிகமம்-வேதம்; நிகமங்கால்-வேதங்கள் கால்களாக; ஆகமம் விட்டமதாய்-ஆகமங்கள் விட்டமாக.
92. அலங்கல் முத்து-மாலையிலிலங்கும் முத்து; வம்பர்-வாசனை பொருந்திய; உம்பர்-தேவர்.
93. கவி-கணிகன்னன்; மாலோன்-விட்டுனு.
95. ஏமம்-பொன்; தமனியம்-பொன்;
பூந்தராய் வேந்தர்-சம்பந்தர்.
97. மகவான்-இந்திரன்; ஐந்தரு-கற்பகம் முதலிய ஐவகை மரங்கள்; கொண்டல்-முகில்.
98. நாண்மலர்-புதியமலர்; நளினம்-தாமரை.

கௌரிநாயகி பிள்ளைத் தமிழ் ஆராய்ச்சி

இலங்கையிலுள்ள திருக்கேதீசரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் கௌரியம்பிகையைக் குழந்தையாகக் கொண்டு அவர்மீது பாடப்பெற்ற துதி நூல் கௌரிநாயகி பிள்ளைத் தமிழ். பருவந்தோறுமுள்ள பாட்டுக்கள் வேறுபட்ட சீர்களையும், வெவ்வேறு சந்தங்களையுங் கொண்டன; ஆற்றெழுமூக்குப் போன்ற ஒசையுடையன. இந்நூலில் 103 பாட்டுக்கள் உண்டு. அவற்றில் ஒன்று வெண்பா; ஏனையவை விருத்தப் பாவினத்தைச் சேர்ந்தன.

“ பாழ்த்த பிறப்பறுத்திவொன் யானுமுன்னைப்பரவு வனே ” என்ற திருவாசக மனி ஒசை, பிள்ளைத்தமிழ்க் கோவிலில் பிரார்த்தனையின் பொழுது கேட்கின்றது. மீனப் பிறவா நிலையாகிய சாக்கிராதீத நிலைய “ என்னையினி அன்னையர் அகடூற விட்டாட்டாது அபயம் அளித்து அடிதர ” (செங். 10) என்பது போன்ற பகுதிகள் விளக்கமாகக் காட்டுகின்றன. இவற்றிலிருந்து இப் பிள்ளைப்பாட்டு வீடுபேற்றைக் கருதியே பாடப்பெற்ற தென்பது வெளிப்படையாகின்றது. அயரா அன்பின் அரன் கழல் போற்றியவராதலின், மலரிலும் வேதசிரசிலும் அன்பாளர் கண்ணிலுங் கருத்திலும் நடமாடும் அன்னையே, “ என் நெஞ்சிலும் மிதித்தாடவல்லையோ ” (அம். 2) என்று ஏங்குகின்றார். “ மனமலையில் மிதித்திடின் மலரடி வருந்திடுமோ (செங். 9) எனத் துடிக்கின்றார். ‘அரஅர ஓலியொடு கௌரி இளங்கொடி ஆடு பொன்னூசல் ’ எனப் பிள்ளைத் தமிழ் இறுதிப் பருவம் சைவாசார மரபு போற்றி மங்களகரமாகப் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

கற்பனையழகுக்கே அழகு செய்வனவாக அணிகள் விளங்குகின்றன. அன்பர்களுக்கு இன்பந்தரும் இறைவிகௌரி என்னுமோர் கரும்பு (காப்.10) என உருவகிக்கப்பட்டுள்ளார். எம் பிராட்டி உருவம் முழுவதும் இனிக்கும் கரும்பாகவே கவிஞரால் உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. முக்கட்செங்கரும்பான கேதீசருக்கே தித்திக்குங் கட்டிக்கரும்பன்றே கௌரிநாயகி. சங்ககாலப் புலவர்களைப் போன்று இப்புலவரும் இயற்கையிலுள்ள எழில் நலன்களை இயற்கை நவிற்சியணிபேற அமைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

இந்நாலிற் சைவசித்தாந்த உண்மை இலகுவாக விளக் கப்பட்டிருக்கின்றது. ‘சொற்பதமெலாங் கடந்து அருவாகி நின்ற பொருள் சோதிபெறும் உருவமாகி’ (சப். 3) எனப்பது யின் சொருப தடத்தங்கள் காட்டப்படுகின்றன. வஞ்சர் ஐம்புல வேடர் மாயை வலையிற்சிக்கி, வாழ நெறியறியாது, சஞ்சலங் கொண்டுவெலும் உயிர், (அம். 10) என்ற பகுதியில் பசுவின் இலக்கணம் கூறப்படுகின்றது. ‘காருற்ற ஆணவங் கன்ம மாயைகள் (அம். 5) எனப் பாசங்கள் விரிக்கப்படுகின்றன. ‘பரமசிவன் அருளுருவில் வருகெளரி’ (நீரா. 3) நாயகியே ‘உயிர்களில் தயை கொண்டு சற்குருவின் உருவுகொண்டு’ (அம். 10) வருகின்றார். ‘மன்னும் ஐம்புதத்தின் உடல்லை திருவைந்தெழுத்தோதி வாழ்கென்று’ (சப். 10) தும முதல் குருவாய் வந்து உணர்த்துகின்றது. குருவின் உபதே சம் கேட்டு, சிந்தித்து, தெளிந்து பாசஞான பசுஞானங்கள் நீங்கப்பெற்ற உயிர், இருள்கடிந்தொளிரும் உதயசூரியன் என்ன மாசில் மெய்ஞ்ஞானம் (செங். 7) விளங்கித் தோன்றப் பெறும்; முப்பாழும் அற்று பக்கரணமற்று சிவகரணமுற்றுச் சிவஞானத்தால் ‘நிர்க்குணுனந்த பரவெளியிலே நானற்ற நின்மலசுகம்’ (அம். 6) பெறும்; துரியங்கடந்த சிவபோகந் துய்த்து (வரு. 10) பேரின்பப் பெருவாழ்வடையும்.

மகாமந்திரமான ஓங்காரத்தில் இருந்தே இந்நால் உதயமாகியது. இந்நாலிலுள்ள எழுத்துக்கள் திருவைந் தெழுத்தைக் குறிப்பன. சொற்கள் பக்திச்சுவை சொட்டுவன. இந்நாற்பொருள் செம்பொருளைப் பற்றியது. பொருளுணர்ந்து இந்நாலைக் கற்பவர் தமிழின்பயம் நுகர்வர். கௌரிநாயகி என்னும் தெய்வக் குழந்தையை ஞானக்கண்ணுல் கண்டு ஐம்புலப் பேரின்பப் அநுபவமுறுவர். திருக்கேதீஸ்வரத்தில் பாம்பும் மயிலும் பகை மறந்து இன்புற்று வாழ்வது போல் வாழ்ந்து பிறவிப் பேற்றைவர். கௌரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ் எல்லோர்க்கும் இன்பந் தந்து ஆசிரியரின் நல்லியல்புகளை அகிலஉலகம் முழுவதும் பரப்பி நீடுநின்று நிலவ எல்லாம் வல்ல கௌரி பங்க கேதீசரநாதர் திருவருள் பாலிப்பாராக.

“ தமிழகம் ”
புங்குடுதீவு

பொன். அ. கனகசபை

அநுபந்தம் :

பேராசிரியர் வாழ்வும் வளமும்

சிதம்பரத்திலே திருக்குளம் தொட்ட நல்லூர் ஞானப் பிரகாசகவாமிகள் மரபிலே அவதரித்தவர் நாவலர்பெரு மான். சுன்னுகம் குமாரசாமிப் புலவர் நாவலரையாவின் மாணவர். அவரிடம் கல்விபயின்று சீலம் நிரம்பியவர் களுள் இருவர் இப்பொழுதும் கற்றேர் மனத்துட் களிக்கும் சூருமணிகளாகப் புகழுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஒருவர் திருநெல்வேலி ஆசிரிய கலாசாலைப் பேராசிரியராக இருந்தவரும், சான்றேருமாகிய பண்டிதமணி அவர்கள். மற்றவர் ஈழத்திலெடுத்த சிலம்பதிகார விழாவில் “பேராசிரியர்” எனப்பட்டமளித்து பாராட்டப்பட்ட பெருந்தகையாவர்.

இவர் தமது இருபத்துநான்காம் வயதில் கோலாலம் பூர், விவேகானந்தா வித்தியாலய நிருவாகத்தின் அமைப்பின் பேரில் மலாயா சென்று நால்ரை ஆண்டுகள் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்தவர். மாந்தருள் மாணிக்கமான காந்தியாரின் கொள்கைகளைப் பின் பற்றி ஒழுகுபவர். ஆங்கில அறிவும் சமய சமரச நோக்குமுள்ளவர். மாணவர்கள் பண்புடன் வாழ நீண்ட நாட்கள் ஆசிரியத் தொழில் புரிந்த எங்களாசிரியர் தமது முப்பத்திரண்டாம் வயதில் அருமைத்தாயாரின் கிட்டிய சொந்தமான முத்துக்குமாரு அவர்களின் மகள் தங்கம்மாவை மணந்தவர்; சிவசுப்பிரமணியம், சிவகாமசுந்தரி, பாலசுப்பிரமணியம் எனப் பெயரிய மக்களைப் பெற்றவர்; சமநிலையுள்ளாம் படைத்த தெளிவுக்காட்சியர்.

இவருக்கு வைத்தியர் கனகசபை அவர்கள் (பேரனுர்) ஆரம்பகால ஆசிரியராக வாய்த்திருந்தார். இளங்காலக் கல் வியைத் தாயகத்தில் கற்றுத் தேறியவர். தமது பதினேழாம் வயதில் பயிற்றப்படாத ஆசிரியத் தக்கைப் பரீட்சையில் சித்தி யெய்தினார். அப்பொழுது சைவாசிரிய கலாசாலைகள் இருக்க வில்லை. தெல்லிப்பழையிலிருந்த மிசன் ஆசிரிய கலாசாலைப் புகுமுகத் தேர்வில் சித்தியெய்தியும் கிறிஸ்தவராகச் சேர விரும்பாமையால் அச் சந்தர்ப்பத்தை இழந்தார். இவரது தொப்பந்த ஊக்கத்தினாலேயே கோப்பாய் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலை ஆரம்பமானது.

சைவபரிபாலன சபைப் பிரசாரகராய் இருந்தவரும் நகுலாசல புராண ஆசிரியரும், புலவருமாகிய மாதகல் ஏரம் பையரிடம் கிரிமலையிலிருந்து கல்வி பயின்றவர். அக்காலத்

தில் இவருக்கு கல்லடி வேலனுரின் நட்பும் வாய்த்திருந்தது, வித்துவசிரோன்மணி கணேசையா அவர்களுடன் நயினையம் பதியில் ஆசிரியராகவும் இருந்தவர். உடன்பிறந்த சோதரர் சித்தாந்தச் செம்மல் கணபதிப்பிள்ளை வைத்தியர் அவர்களும் தேசத்தொண்டரும் உத்தமருமாகிய பகுபதிப்பிள்ளை (பரம சிவம்) அவர்களும் இவரது வழி காட்டிகளாவர்.

சைவ வேளாள பரம்பரையிலே வந்த சின்னையா அவர்களே இவரின் தந்தையார். தாயார் செம்மனச் செல்லி வள்ளியம்மை அவர்கள். சதாசிவம்பிள்ளை என்பது தாய் தந்தையர் இட்ட பெயர். ஊரார் இலையப்பா என்னுஞ் செல்லப் பெயரால் அழைப்பார். இவருடைய அருமைத் தம்பி அமரர் கதிர்காமபிள்ளையவர்களுஞ் சிறந்த பண்பாளர்.

நடேசர் கிள்ளை விடுதோது, கணேசவித்தியாலய வரன் முறை, கேதீசர நாதர் கிள்ளை விடு தூது, மீனுட்சி சுந் தரேசர் திருவூங்கல், என்னும் நூல்களை இயற்றிப் பாராட்டுப் பெற்ற இவர் இப்பொழுது திருக்கேதீசரத்துக் கௌரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் அரிய நூலையும் பாடியுள்ளார்.

சிங்கப்பூரிலிருந்து தாயகம் திரும்பி கணேச வித்தியாலயத்திற்கு ஆசிரியரானார். வந்த தொடக்கத்திலேயே பாரதியாரின் தேசியப் பாடல்களை மாணவர் ஆசிரியர் மத்தியில் பாடிக் காட்டி விளக்கி வந்தவர். சிங்க நடை, எடுப்பான நெஞ்சும், ஒரே பார்வையில் முந்நாறு மாணவர்களையும் பார்க்கும் தெளிந்த கண்கள். தோணோடு வட்டித்து உறவாடும் கேசங்கள் அத்தனையுஞ் சேர்ந்து கதருடை தரித்து ஆசானுபாகு வெனுந் தோற்றப் போலிவுடன் காட்சி தந்துகொண்டிருப்பார்.

“கனைகடல் தண்சேர்ப்ப கற்றறிந்தார்
கேண்மை நுனியில் கரும்பு தின்றற்றே”

என்ற நாலடியாரின் அருமந்த செய்யுளுக்கு அப்படி யே அமைந்த உவமையாளர். இப்பிறப்பிலே நல்லாசிரியராகப் பிறந்து விட்ட இவரிடம் கற்ற மாணவர்கள் பணத்திலும் பண்பு இனிதென்ற கொள்கையினர். வருங்கால இளம் சமுதாயம் நம்பேராசிரியரது இலட்சியங்களைப் பின்பற்றுவதாக.

“ஹாகாபுரி”

ஜெயந்திநகர்

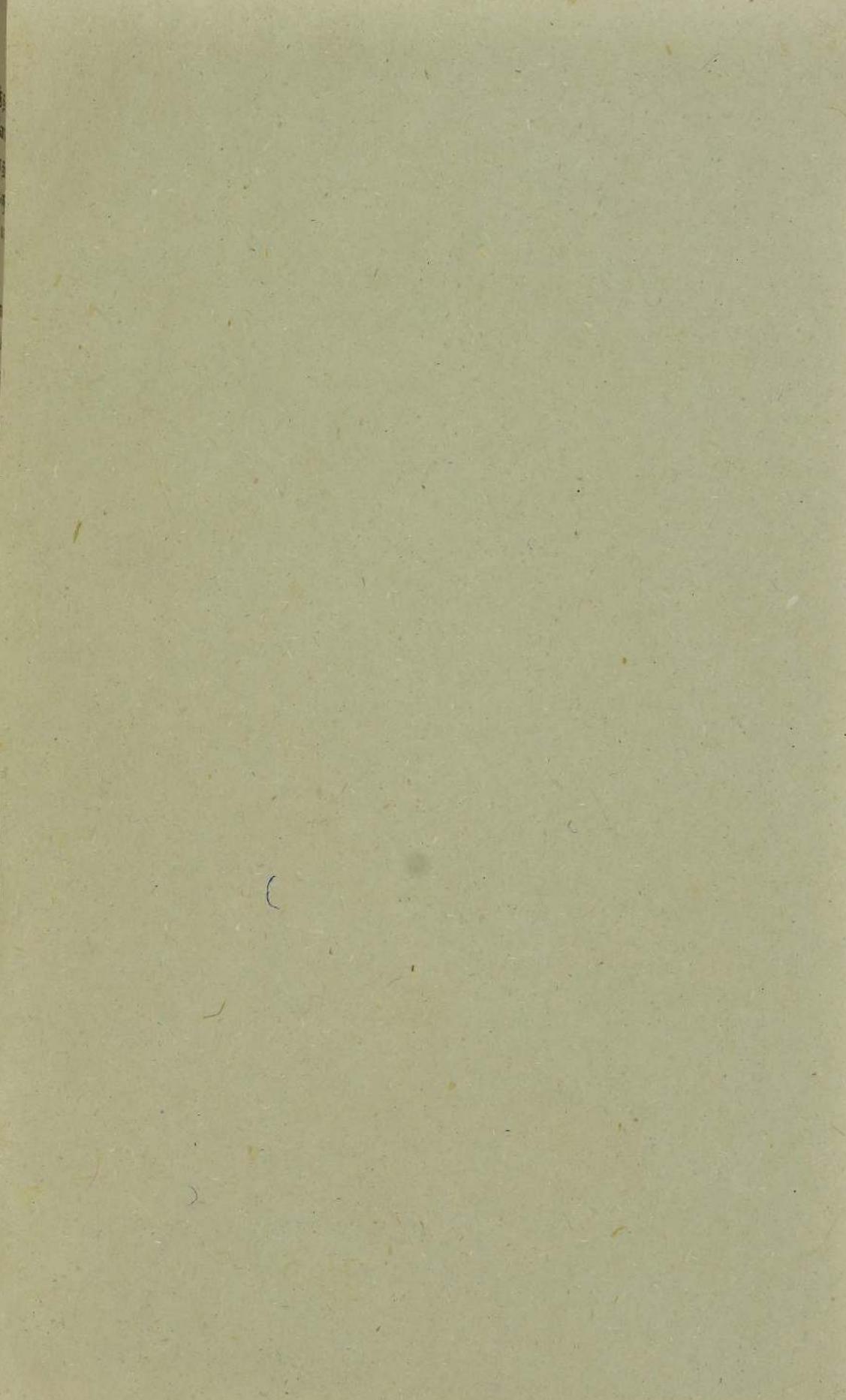
கிளிநொச்சி

1-3-76

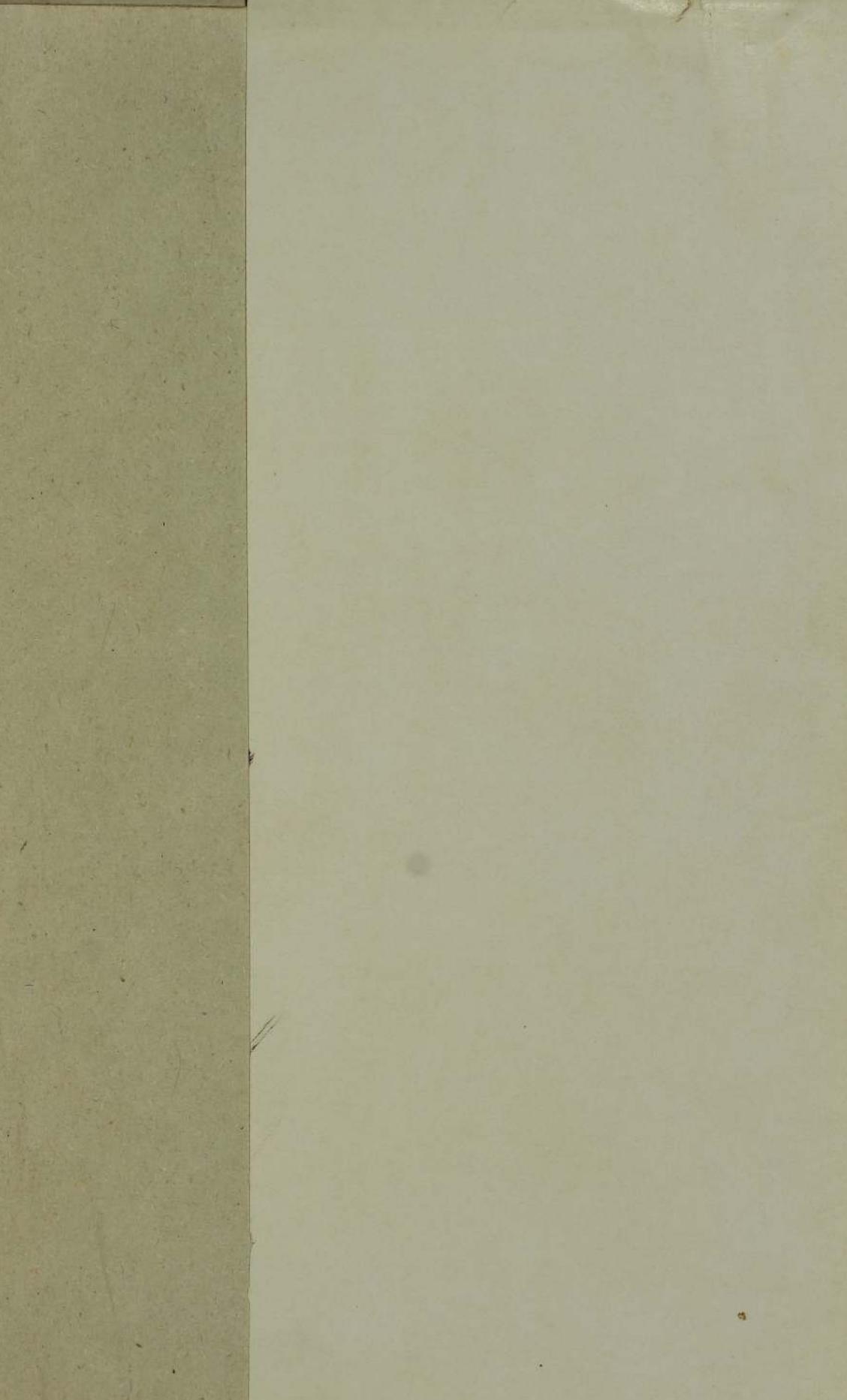
மு. ஆறுமுகன்

863

தென்னிப்பாக்கி
7-01-2002

2)

நூல்கள்.....

“ சமுத்துப் பத்தி இலக்கியத்துக்கு
இம்பிரபந்தம் பெருமைப் படத்தக்க பங்களிப்பு ”

— அறிஞர், க. கைலாசபதி

“ பொருஞனர்ந்து இந்நூலைக் கற்பவர்
தமிழின்பம் நுகருவர் ”

— வித்துவான், பொன். அ. கணசபை

“ பத்தி நலங்கனிந்த இந்நூல், அபிராமி அந்தாதி
போல் ஆராதனை நூலாக அமையும் ”

— வித்துவான், சி. ஆறுமுகம்

நூலங்களியர்.....

“ பேராசிரியர் சி. இ. சதாசிவப் பிள்ளை அவர்கள்,
கௌரி அம்மைபால் ஊற்றெடுத்த அன்பைக் குழைத்துப்
பிள்ளைத்தமிழ் செய்து, அதனை நமக்கெல்லாம் வாரி
வழங்கி வள்ளன்றை செய்திருக்கிறார்கள் ”

— பண்டிதமணி, சி. கணபதிப்பிள்ளை

“ சிங்க நடை, எடுப்பான நெஞ்சம், தெளிந்தகள்
கள், தோனோடு வட்டித்து உறவாடும் கேசங்கள்
பொருந்தி ஆசானுபாகுவெனுந் தோற்றப்பொலிவுடன்
காட்சிதந்து கொண்டிருப்பவர் எங்கள் பேராசிரியர்.”

— பண்டிதர், மு. ஆறுமுகன்

அச்சப்பதிப்பு : விவேகானந்த அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்